

FLETORJA ZYRTARE E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Botim i Qendrës së Publikimeve Zyrtare

www.qpz.gov.al

Nr.79

15 qershor

2011

P Ë R M B A J T J A

Faqe

Vendim i KM
nr.405, datë 8.6.2011

Për miratimin e marrëveshjes, ndërmjet Këshillit të Ministrave të Republikës së Shqipërisë dhe qeverisë së Republikës së Kosovës, për kryerjen e procedurave të përbashkëta të kontrollit të hyrje/daljeve nëpërmjet pikave të kalimit kufitar Morinë (Kukës) – Vermicë (Prizren), ndërmjet Republikës së Shqipërisë dhe Republikës së Kosovës, dhe protokollit të kryerjes së veprimtarive të përbashkëta në këtë pikë të kalimit kufitar.....

3199

Vendim i GJK
nr.20, datë 1.6.2011

Me objekt: 1. Shfuqizimin si antikushtetues të vendimit nr.1042, datë 9.7.2010 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë. 2. Pushimin e vendimit nr.417, datë 20.6.2001 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë. 3. Të urdhërohen institucionet shtetërore të zbatojnë vendimin e Gjykatës Europiane për të Drejtat e Njeriut të datës 29.7.2008, me palë shtetasin Arben Xheraj, kundër Republikës së Shqipërisë. 4. Pezullimin e vendimit nr.417, datë 20.6.2001 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë deri në hyrjen në fuqi të vendimit përfundimtar të Gjykatës Kushtetuese.....

3215

VENDIM
Nr.405, datë 8.6.2011

PËR MIRATIMIN E MARRËVESHJES, NDËRMJET KËSHILLIT TË MINISTRAVE TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË DHE QEVERISË SË REPUBLIKËS SË KOSOVËS, PËR KRYERJEN E PROCEDURAVE TË PËRBASHKËTA TË KONTROLLIT TË HYRJE/DALJEVE NËPËRMJET PIKAVE TË KALIMIT KUFITAR MORINË (KUKËS) – VERMICË (PRIZREN), NDËRMJET REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË DHE REPUBLIKËS SË KOSOVËS, DHE PROTOKOLLIT TË KRYERJES SË VEPRIMTARIVE TË PËRBASHKËTA NË KËTË PIKË TË KALIMIT KUFITAR

Në mbështetje të nenit 100 të Kushtetutës dhe të neneve 17 e 23 të ligjit nr.8371, datë 9.7.1998 “Për lidhjen e traktateve dhe marrëveshjeve ndërkombëtare”, me propozimin e Zëvendëskryeministrit dhe Ministër i Punëve të Jashtme, Këshilli i Ministrave

VENDOSI:

Miratimin e marrëveshjes, ndërmjet Këshillit të Ministrave të Republikës së Shqipërisë dhe Qeverisë së Republikës së Kosovës, për kryerjen e procedurave të përbashkëta të kontrollit të hyrje/daljeve nëpërmjet pikave të kalimit kufitar Morinë (Kukës) – Vermicë (Prizren), ndërmjet Republikës së Shqipërisë dhe Republikës së Kosovës, dhe protokollit të kryerjes së veprimtarive të përbashkëta në këtë pikë të kalimit kufitar.

Ky vendim hyn në fuqi pas botimit në Fletoren Zyrtare.

KRYEMINISTRI
Sali Berisha

MARRËVESHJE

NDËRMJET KËSHILLIT TË MINISTRAVE TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË DHE QEVERISË SË REPUBLIKËS SË KOSOVËS PËR KRYERJEN E PROCEDURAVE TË PËRBASHKËTA TË KONTROLLIT TË HYRJE/DALJEVE NËPËRMJET PIKAVE TË KALIMIT KUFITAR MORINË (KUKËS) - VERMICË (PRIZREN) MIDIS REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË DHE REPUBLIKËS SË KOSOVËS

Këshilli i Ministrave i Republikës së Shqipërisë dhe Qeveria e Republikës së Kosovës (në vijim të referuara si palët në këtë marrëveshje)

duke marrë parasysh marrëdhëniet miqësore, bashkëpunimin dhe fqinjësinë e mirë ndërmjet dy vendeve;

nisur nga vullneti i mirë për të forcuar dhe zhvilluar më tej bashkëpunimin;

me synimin arritjen e objektivave për përmirësimin e infrastrukturës së transportit në mes dy vendeve dhe atij rajonal;

me qëllim thjeshtimin dhe lehtësimin e masave në lidhje me kontrollin kufitar në qarkullimin ndërkufitar ndërmjet dy vendeve;

në zbatim të nenit 14 të “Marrëveshjes ndërmjet Këshillit të Ministrave të Republikës së Shqipërisë dhe Qeverisë së Republikës së Kosovës për bashkëpunim policor ndërkufitar”, nënshkruar në Prishtinë më 6 tetor 2009, dhe hyrë në fuqi më 20 mars 2010;

si konfirmim dhe i marrëveshjeve të tjera të arritura deri tani në nivelet e larta politike, kanë rënë dakord për sa më poshtë:

Neni 1

Kryerjen e procedurave të përbashkëta të kontrollit në pikat e kalimit kufitar, Morinë (Kukës)-Vermicë (Prizren) në vijim referuar si PKK.

Kontrolli në hyrje për palën kosovare dhe ai në dalje për palën shqiptare do të kryhet në PKK Vermicë.

Kontrolli në hyrje për palën shqiptare dhe ai në dalje për palën kosovare do të kryhet në PKK Morinë (Kukës).

PKK-të do të fillojnë të funksionojnë me procedura të përbashkëta kontrolli vetëm pas miratimit të protokolleve të zbatimit të kësaj marrëveshjeje, në emër të palëve nënshkruese.

Neni 2

Palët do të krijojnë një Komitet të Përbashkët të Ekspertëve (në vijim KPE), i cili do të hartojë protokolle të posaçme mbi çështjet teknike dhe financiare që lidhen me funksionimin e PKK-ve, të protokolleve për përcaktimin e procedurave të përbashkëta të kontrollit, si dhe do të jetë përgjegjës për zbatimin e marrëveshjes.

KPE-ja do të përbëhet nga 5 (pesë) përfaqësues të përhershëm nga secila palë që përfaqësojnë institucionet përgjegjëse për zbatimin e detyrimeve që rrjedhin nga kjo marrëveshje. Sipas kërkesës dhe çështjeve që trajtohen në KPE marrin pjesë dhe agjenci të tjera të përfshira në menaxhimin e kufirit.

Palët janë të lira të shtojnë shtojca përkatëse në këtë marrëveshje për të parashikuar çështjet që nuk rregullohen nga ajo.

Neni 3

Mosmarrëveshjet e mundshme rreth shpjegimit apo zbatimit të kësaj marrëveshjeje do të zgjidhen nga KPE-ja.

Në rast se brenda afatit prej 3 muajsh KPE-ja nuk do të mund të gjejë zgjidhje të pranuar nga të dyja palët në këtë marrëveshje, mosmarrëveshjet do të zgjidhen nëpërmjet bisedimeve të ndërsjella në rrugë diplomatike ndërmjet dy qeverive deri në fundin e muajit pasardhës.

Neni 4

Kjo marrëveshje hyn në fuqi ditën e marrjes së njoftimit të dytë, me anë të të cilit palët njoftojnë njëra-tjetrën se janë përmbytur të gjitha kushtet e parashikuara nga legjislacionet e vendeve të tyre për hyrjen në fuqi të kësaj marrëveshjeje.

Kjo marrëveshje lidhet për një periudhë të pacaktuar kohe. Secila palë mund ta denoncojë marrëveshjen me anë të dorëzimit të një note verbale me shkrim në rrugë diplomatike. Marrëveshja do të pushojë së vepruari gjashtë muaj pas marrjes së njoftimit mbi denoncimin e saj nga pala tjetër.

Kjo marrëveshje nënshkruhet në Tiranë, më 30.4.2011, në tre kopje origjinale, secila në gjuhët shqipe, serbe dhe angleze, të gjitha tekstet njëlojtë të besueshme. Në rast mosmarrëveshjeje mbi interpretimin e marrëveshjes, do të ketë përparësi teksti në gjuhën angleze.

PROTOKOLL

NDËRMJET MINISTRISË SË BRENDSHME TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË DHE MINISTRISË SË PUNËVE TË BRENDSHME TË REPUBLIKËS SË KOSOVËS PËR KRYERJEN E VEPRIMTARIVE TË PËRBASHKËTA TË KONTROLLIT KUFITAR NË PIKAT E KALIMIT KUFITAR MORINË (KUKËS) - VERMICË (PRIZREN)

Ministria e Brendshme e Republikës së Shqipërisë dhe Ministria e Punëve të Brendshme e Republikës së Kosovës (këtej e tutje të quajtura “palët kontraktuese”), në zbatim të marrëveshjes “Për kryerjen e veprimtarive të përbashkëta të kontrollit kufitar në pikat e kalimit kufitar, Morinë (Kukës) - Vermicë (Prizren), midis Republikës së Shqipërisë dhe Republikës së Kosovës, me qëllimin për të thjeshtëzuar dhe lehtësuar kryerjen e veprimtarive që kanë lidhje me kontrollin e kufirit në PKK, në interes të lehtësimit të kalimit kufitar në këto PKK, bien dakord:

Neni 1 Fusha e zbatimit

Protokolli gjen zbatim të të gjitha procedurat e përbashkëta të kontrollit policor në PKK Morinë (Kukës) - Vermicë (Prizren), me qëllim thjeshtëzimin e procedurave të kontrollit kufitar në interes të lehtësimit në qarkullimin e njerëzve dhe mjeteve bazuar në parimin një ndalesë-një kontroll.

Neni 2 Përkufizime

Për qëllim të këtij protokollit termat e përdorur kanë kuptimet e mëposhtme:

1. “Administrator”-një prej palëve kontraktuese, e cila sipas marrëveshjes mes të dyja palëve është përgjegjëse për mirëmbajtjen e mjediseve dhe pajisjeve të përbashkëta.
2. “Komiteti i përbashkët i ekspertëve”- komiteti i përbashkët i ekspertëve i krijuar (këtej e tutje KPE), sipas nenit 2 të marrëveshjes për hapjen e PKK-ve të përbashkëta.
3. “Kontrolli kufitar”-kontrolli i kryer në të dyja PKK-të nga autoritetet shtetërore përgjegjëse mbi personat, sendet e tyre personale, automjetet dhe mallrat, të cilat kalojnë kufirin shtetëror për hyrjen dhe daljen në territoret e palëve kontraktuese të këtij protokollit.
4. “Nëpunës”- çdo nëpunës i shërbimit të policisë kufitare, si dhe çdo nëpunës i autorizuar nga palët kontraktuese.
5. “Parimi me një ndalim”- kontrolli i kufirit, i kryer nga nëpunës të të dyja palëve kontraktuese vetëm në një vend-ndodhje në të njëjtën kohë, ku kryhen të gjitha procedurat, duke përfshirë kontrollin e shtetasve, mjeteve dhe mallrave.
6. “Zona e përbashkët e pikave të kalimit kufitar” – këtej e tutje ZPPKK, sipërfaqja e përvijuar në shtojcën 1(1/a, 1/b dhe 1/c), e vendosur në territorin e dy palëve kontraktuese, ku nëpunësit respektivë kanë të drejtën të kryejnë kontrollin kufitar. ZPPKK-ja përfshin seksionin e rrugës në territorin e dy palëve kontraktuese, mjediset, mjediset ndihmëse, si dhe çdo mjedis tjetër të nevojshëm për kryerjen e kontrollit kufitar.
7. “Vendi i daljes” – pala kontraktuese në të cilën nuk kryhet kontrolli kufitar në dalje.
8. “Vendi i hyrjes” – pala kontraktuese në të cilën kryhet kontrolli kufitar në hyrje.
9. “Vendi pritës” - pala kontraktuese në territorin e së cilës agjencitë kompetente të vendit fqinj kryejnë kontroll kufitar.
10. “Vendi fqinj” - pala kontraktuese në të cilën agjencitë kompetente kryejnë kontroll kufitar në territorin kombëtar të vendit pritës.

Neni 3

1. Për veprimtaritë e përbashkëta të përcaktuara sipas këtij protokollit, vendndodhja e mjediseve zyrtare do të jetë në territoret respektive, brenda ZPPKK-së ku kontrolli kufitar, sipas drejtimit të lëvizjes, kryhet nga nëpunësit shqiptarë dhe kosovarë. Nëpunësit shqiptarë dhe kosovarë kanë të drejtën të kryejnë kontrollin kufitar në ZPPKK, ku janë caktuar mjediset të veçanta zyrtare për ta.

2. Në përputhje me këtë protokoll palët kontraktuese kanë përcaktuar:

a) Kufijtë e zonës së përbashkët të pikave të kalimit kufitar siç tregohen në shtojcën 1 (1/a, 1/b dhe 1/c)).

b) Procedurat për të kthyer në vendin e origjinës ose në një vend tjetër sipas marrëveshjeve të ripranimit të një personi të ndaluar, të një personi nën arrest, të një personi të cilit i është kufizuar liria ose që i është refuzuar hyrja, si dhe procedurat për transferimin e mallrave të sekuestruara apo provave që shoqërojnë ata në një vendndodhje tjetër zyrtare me qëllimin për të kryer kontrollin kufitar në vendin e tyre në përputhje me shtojcën 2.

c) Palët kontraktuese angazhohen për bashkëpunim në fushën e komunikimeve elektronike, teknologjisë së informacionit dhe shkëmbim të dhënash në formë elektronike. Detajet teknike do të përcaktohen nga komiteti i përbashkët i ekspertëve.

3. Mjediset zyrtare të përdorura për kontrollin kufitar nga të dyja palët kontraktuese do të shënohen me shenja zyrtare dhe simbole shtetërore në përputhje me rregulloret kombëtare.

4. Tekstet e shënuara në mjediset e përbashkëta të përdorura nga nëpunësit e vendit fqinj do të jenë në shqip, serbisht dhe anglisht.

Neni 4

Nëpunësit e palëve kontraktuese kur marrin masa ose kryejnë kontrolle siç përcaktohen në këtë protokoll, do të shkëmbejnë informacion dhe të japin asistencë të përbashkët.

Neni 5

1. Të gjitha aktet ligjore të palëve kontraktuese në lidhje me kontrollin e kufirit do të zbatohen në ZPPKK. Shkelja e këtyre akteve në territorin e ZPPKK-së do të ketë të njëjtat pasoja ligjore sikur këto shkelje të kishin ndodhur në territorin e secilës palë kontraktuese.

2. Veprimtaritë ditore të kryera në ZPPKK-ja nga nëpunësit e palëve kontraktuese do të konsiderohen si të kryera në territorin e tyre.

Neni 6

1. Nëpunësit e secilës palë kontraktuese, kanë të drejtën të ndalojnë, të arrestojnë ose të kufizojnë lirinë e një personi gjatë kontrollit kufitar, por vetëm në përputhje me legjislacionin kombëtar respektiv.

2. Kur merren masa sipas paragrafit 1 të këtij neni, nga nëpunësit e palëve kontraktuese, nëpunësi i vendit pritës do të informohet menjëherë.

3. Dispozitat e këtij neni nuk do të ndikojnë mbi vlefshmërinë e rregullave të vendit pritës që kanë të bëjnë me azilin dhe refugjatët.

Neni 7

1. Në ZPPKK kontrolli kufitar në hyrje është i detyrueshëm. Kontrolli kufitar në dalje është në diskrecionin e vendit të daljes. Nëse kryhen të dy, kontrolli në dalje kryhet i pari.

2. Personat dhe mallrat i nënshtrohen kontrollit kufitar vetëm një herë. Nëse ka dyshime se një person i shpallur në kërkim është në ZPPKK, nëpunësit e vendit të daljes kanë të drejtën të përsërisin kontrollin e kufirit, pasi nëpunësit e vendit të hyrjes kanë dhënë pëlqimin e tyre.

3. Me pëlqimin e përbashkët, në rastet e rrethanave të paparashikuara dhe të jashtëzakonshme dhe kur ka një rrezik për sigurinë publike, palët kontraktuese mund të bien dakord që të hiqet parimi me një ndalim dhe të rivendosen kontrollet e veçanta.

4. Të dyja palët kontraktuese mund të bien dakord për lehtësimin e kontrollit kufitar dhe të vendosin për standardet minimale që duhet të respektohen, siç përcaktohen në shtojcën 2 të këtij protokollit.

Neni 8

Personat që nuk janë shtetas, as të Republikës së Shqipërisë dhe as të Republikës së Kosovës, të cilëve iu është refuzuar hyrja nga nëpunësit e vendit të hyrjes, nuk do t'u mohohet e drejta për t'u kthyer në vendin e daljes. Mallrat, importi i të cilave është ndaluar nga nëpunësit e vendit të hyrjes do të lejohen të kthehen në vendin e daljes.

Neni 9

1. Në rastet e parimit me një ndalim mallrat mund të sekuestrohen nga nëpunësit e vendit të hyrjes.

2. Në rastet kur kontrollet kryhen në mënyrë të veçantë, nëpunësit e vendit të hyrjes mund të ndalojnë, arrestojnë ose të kufizojnë lirinë e personave ose të sekuestrojnë mallrat vetëm pasi kontrolli i kufirit të ketë përfunduar nga vendi i daljes dhe vetëm në përputhje me legjislacionet e tyre kombëtare.

3. Të hollat dhe letrat me vlerë të sekuestruara nga nëpunësit e vendit fqinj gjatë kryerjes së kontrollit të kufirit, si dhe mallrat e sekuestruara duhet të kthehen në vendin fqinj dhe nuk do t'u nënshtrohen rregullave të eksportit.

Neni 10

1. Nëpunësit e të dyja palëve kontraktuese do të kenë një kartë identiteti zyrtare dhe autorizim zyrtar, që i jep nëpunësit të drejtën të hyjë në ZPPKK, të punojë në të dhe të kthehet në vendin fqinj.

2. Karta e identitetit do të ketë një numër të veçantë dhe do të përmbajë titullin e PPKK-së, emrin dhe mbiemrin e personit së bashku me një fotografi, funksionin, dhe numrin zyrtar. Teksti i autorizimit zyrtar dhe karta e identitetit do të shkruhen në të dyja gjuhët. Autorizimi zyrtar dhe karta e identitetit lëshohen nga autoritetet policore të të dy vendeve, secili për punonjësit e palës së tij. Palët kontraktuese duhet të informojë sa më shpejt që të jetë e mundur njeri-tjetrin, për çdo ndryshim në personelin e agjencive të kufirit në PPK.

3. Dispozitat në paragrafin 1 dhe 3 të këtij neni nuk ndalojnë autoritetet policore të Republikës së Shqipërisë, që të refuzojnë hyrjen në ZPPKK për nëpunës të caktuar të Republikës së Kosovës. Nëse një nëpunësi të Kosovës/Shqipërisë i është refuzuar hyrja në Shqipëri/Kosovë, autoritetet përkatëse të Shqipërisë/Kosovës do të informojnë pa vonesë autoritetet përkatëse rreth refuzimit.

4. Nëpunësit e të dyja palëve do të mbajnë uniforma gjatë kohës që ata janë të pranishëm në ZPPKK. Në rastet përjashtimore dhe kur bihet dakord nga autoritetet kompetente, nëpunësit mund të mbajnë veshje civile, me shenjën POLICIA, të dukshme në anën e parme, ose duke mbajtur dallueshëm kartat e identitetit. Palët kontraktuese do të informojnë njëra-tjetrën nëpërmjet zyrtarëve, për ndryshimet që mund të ndodhin sipas këtij paragrafi.

Neni 11

1. Nëpunësit e palëve kontraktuese do të mbajnë vetëm një armë të shkurtër shërbimi kalibri 9 mm (këtej e tutje armë brezi) nëse ata janë të autorizuar në këtë mënyrë nga legjislacioni kombëtar. Përveç kësaj, nëpunësit e policisë mund të mbajnë pranga, shkopinj gome dhe gaz lotsjellës kur janë në detyrë në ZPPKK.

2. Forca, duke përfshirë forcën vdekjeprurëse, mund të përdoret vetëm në rastet e mbrojtjes së nevojshme dhe nevojës ekstreme në bazë të legjislacionit kombëtar. Përdorimi i forcës duhet të jetë në përputhje me rrezikun dhe nuk duhet të tejkalojë kufijtë e nevojës për situatën konkrete. Nëpunësit e palëve kontraktuese kanë të drejtën të përdorin forcën fizike për të izoluar personat që prishin rendin në ZPPKK. Autoritetet respektive do të njoftohen për këto masa pa vonesë.

Neni 12

1. Pajisjet zyrtare të palëve kontraktuese, të nevojshme për të kryer detyra në lidhje me kontrollin e kufirit në ZPPKK mund të instalohen dhe të përdoren nga nëpunësit e tyre respektivë në kuadër të realizimit të detyrës.

2. Qentë e shërbimit të të dyja palëve do të konsiderohen si pajisje zyrtare dhe do të përdoren në përputhje me paragrafin 1 të këtij neni. Qentë e shërbimit do të përdoren vetëm për marrjen e masave detyruese ndaj individëve në përputhje me paragrafin 2, neni 11.

3. Për çdo lloj ndryshimi që mund të ndodhë në lidhje me paragrafin 1 dhe 2 palët kontraktuese do të informojnë njëra-tjetrën menjëherë nëpërmjet nëpunësve të tyre në ZPPKK.

Neni 13

Nëpunësit e të dyja palëve kontraktuese gëzojnë të njëjtin nivel mbrojtjeje kur kryejnë detyrat e tyre në ZPPKK.

Neni 14

Orari i funksionimit të kësaj PPKK-je është 24/7. Mënyra se si do të kryhet kontrolli kufitar në vendndodhjet zyrtare të caktuara për kontroll nga palët kontraktuese do të caktohet në shtojcën përkatëse të këtij protokollit siç është rënë dakord nga KPE-ja.

Neni 15

Shpenzimet për mirëmbajtjen e mjediseve të përbashkëta të PPKK-së do të miratohen nga KPE-ja dhe do të ndahen në mënyrë të barabartë mes palëve.

Neni 16

1. Objektet që janë për përdorim zyrtar në ZPPKK-së do të përdoren dhe transportohen pa detyrime doganore ose kufizime ose taksa të tjera. E njëjta gjë do të zbatohet për automjetet zyrtare dhe private të përdorura nga nëpunësit gjatë kryerjes së detyrave të tyre.

2. Letrat, dokumentet dhe mjetet e tjera që përmbajnë të dhëna të përdorura nga nëpunësit e secilës palë kontraktuese kur kryejnë detyrat në ZPPKK, si dhe posta zyrtare dhe pajisjet zyrtare nuk do të kontrollohen apo sekuestrohen nga nëpunësit e palës tjetër kontraktuese.

Neni 17

1. Palët kontraktuese do të lejojnë instalimin, zhvendosjen, mirëmbajtjen dhe përdorimin e pajisjeve të telekomunikacionit, të përdorura ekskluzivisht në veprimet e vendndodhjeve zyrtare të përcaktuara për kontrollin e kufirit nga palët kontraktuese dhe do të lejojnë edhe lidhjen e këtyre pajisjeve me pajisjet përkatëse të secilës palë.

2. Përdorimi i pajisjeve të tilla do të konsiderohet si trafik i brendshëm në territoret respektive të palëve kontraktuese.

Neni 18

Shtesat dhe ndryshimet e këtij protokollit siç është rënë dakord mes palëve do të hartohen me shkrim dhe do të jenë pjesë përbërëse e këtij protokollit.

Neni 19

1. Çdo mosmarrëveshje në lidhje me interpretimin apo zbatimin e këtij protokollit do të zgjidhet nga komiteti i përbashkët i ekspertëve.

2. Nëse KPE-ja nuk do të jetë në gjendje të gjejë një zgjidhje të pranuar nga të dyja palët brenda tre muajve, mosmarrëveshjet do të zgjidhen me bisedime dypalëshe nëpërmjet kanaleve diplomatike të të dy qeverive deri në fund të muajit pasardhës.

Neni 20

1. Ky protokoll hyn në fuqi ditën e marrjes së njoftimit të dytë, me anë të të cilit palët njoftojnë njëra-tjetrën se janë përmbushur të gjitha kushtet e parashikuara nga legjislacionet e vendeve të tyre për hyrjen në fuqi të këtij protokollit.

2. Ky protokoll përfundohet për një afat të pacaktuar. Secila palë kontraktuese mund të denoncojë protokollin duke paraqitur notë verbale me shkrim nëpërmjet kanaleve diplomatike. Protokollit do të pushojë së ekzistuari 6 muaj pas marrjes së njoftimit të denoncimit nga pala tjetër.

3. Secila prej palëve kontraktuese mund të pezullojë plotësisht ose pjesërisht zbatimin e këtij protokollit për shkak të rendit publik apo shëndetit publik. Fillimi apo anulimi do t'i komunikohet me shkrim pa vonesë palës tjetër kontraktuese. Pezullimi do të hyjë në fuqi ditën e marrjes së një njoftimi të tillë.

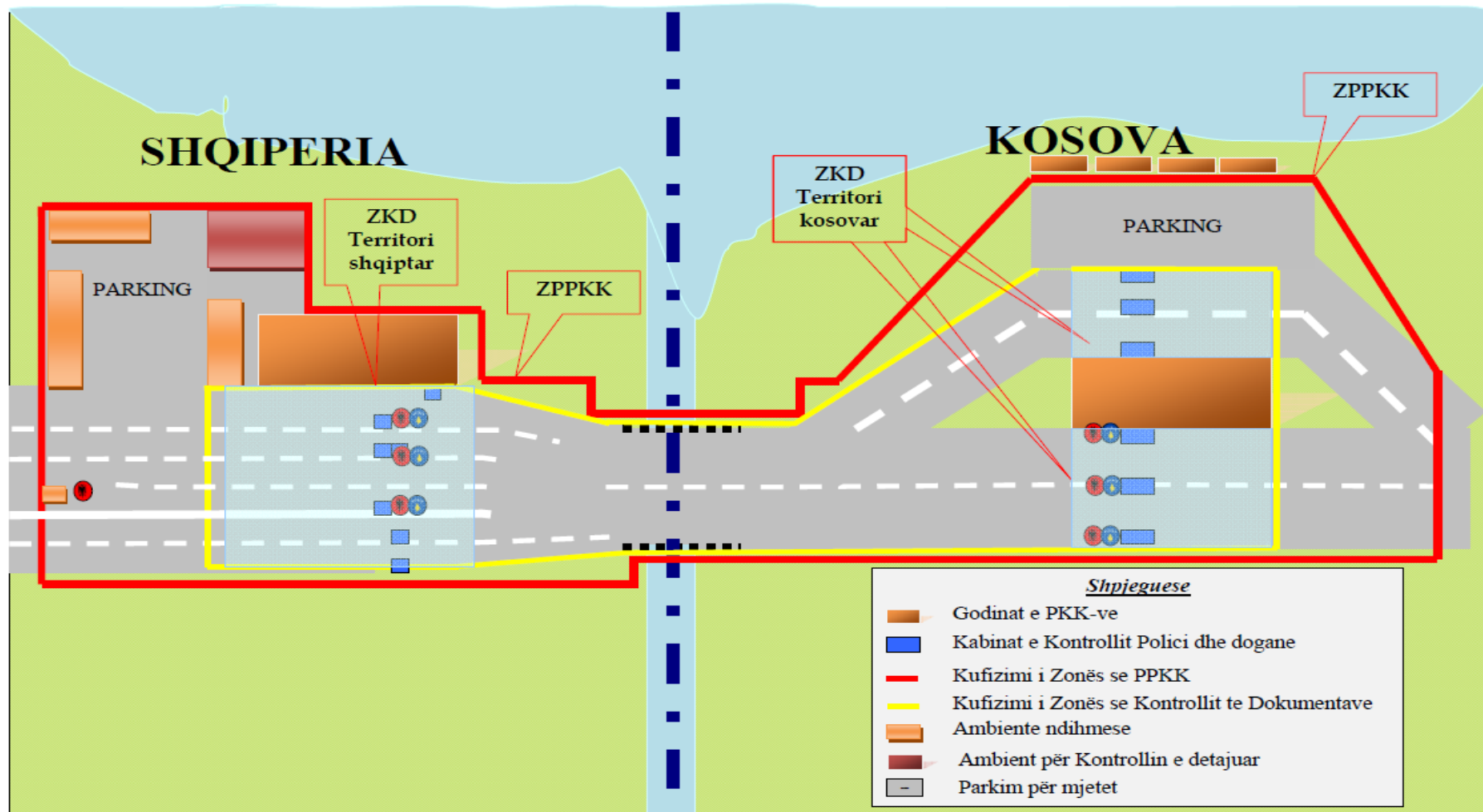
Ky protokoll nënshkruhet më 30.4.2011 në Tiranë, në dy kopje origjinale secila në gjuhën shqipe, serbe dhe angleze, ku të gjithë tekstet janë njëloj autentikë. Në rast mosmarrëveshesh në interpretimin e protokollit, teksti në anglisht do të mbizotërojë.

PLAN VENDOSJA E PKK

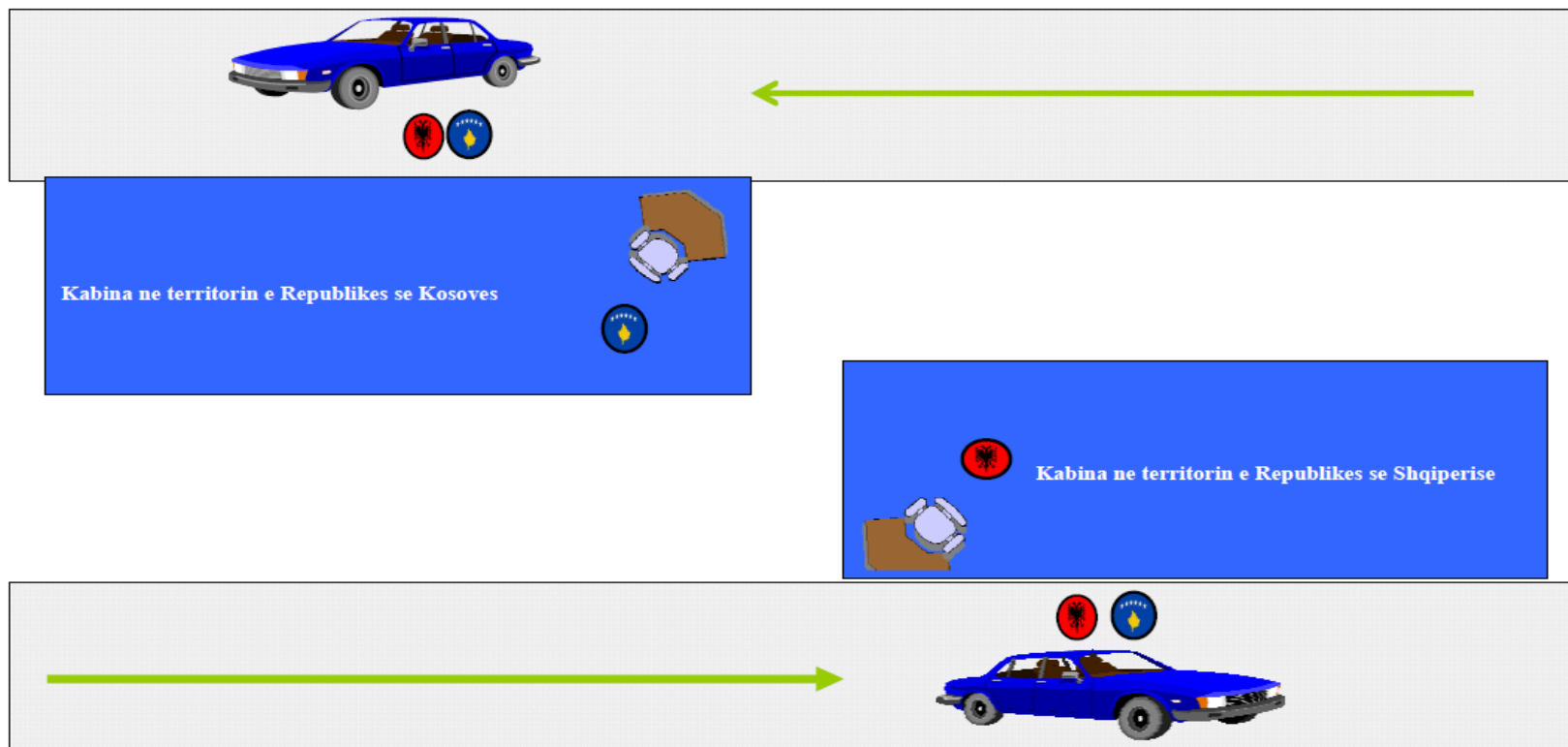

MORINE - VERMICE

KABINA E KONTROLLIT NE PKK

MORINE - VERMICE

Skema 3

UDHEZIME PER KONTROLLIN NE PKK MORINE - VERMICE

Kritere te përgjithshme

<u>Zona e PPKK</u>	▪ Zona ku fillon PKK Morine (Shqipëri) dhe aty ku mbaron PKK Vermicë (Kosove) dhe anasjelltas quhet zone e Përbashkët e Pikave te Kontrollit Kufitar (ZPPKK) (Skema 2, shtojca 1) ▪ Ne limitet e kësaj zone sipas drejtimit ne te dyja vendet vendosen tebe paralajmëruese ne gjuhët respektive dhe anglisht, qe tregon se po afroresh ne PKK.								
<u>Zona e kontrollit te dokumentave</u>	▪ Zona e Kontrollit te Dokumentave (ZKD) është zona qe fillon nga kabinat e Kontrollit te palës shqiptare deri ne kabinat e kontrollit te palës kosovare. (Skema 2, shtojca 1). ▪ ZKD është zone me qarkullim te limituar, lejohen vetëm për shtetasit dhe mjetet qe hyjnë/dalin nëpërmjet kufirit shtetëror. ▪ Është e ndaluar qarkullimi i personave dhe parkimi i mjeteve qe nuk kane pune ne ZKD. ▪ ZKD shënohet me vija kufizuese dhe tregohet me tabela. ▪ Ambientet e punës se agjencive te te dy vendeve tregohen me tabela te shkruara ne gjuhët shqip, serbisht dhe anglisht (dhe anasjelltas). ▪ Ne kabinat e punës se punonjësve te agjencive qe operojnë ne kufi te te dy vendeve vendosen mbishkrime dalluese, psh. kontrolli pasaportave, dogana, etj. ▪ Ne hyrje te ZKD sipas korsive dhe drejtimit te lëvizjes vendosen tabela treguese për këmbësore, autovetura, autobusë dhe kamionë.								
<u>Punonjësi i PPKK</u>	▪ Punonjësit e PKK mbajnë dokument identifikimi ne gjuhët respektive dhe me simbolet e agjencisë qe përfaqësojnë. Agjencitë qe operojnë ne PPKK janë:<table><tr><td>1. Policia Kufitare & Migracionit e Shqipërisë</td><td>1. Policia Kufitare e Kosovës</td></tr><tr><td>2. Shërbimi Doganor i Shqipërisë</td><td>2. Shërbimi Doganor i Kosovës</td></tr><tr><td>3. Shërbimi Veterinar i Shqipërisë</td><td>3. Shërbimi Veterinar i Kosovës</td></tr><tr><td>4. Shërbimi Fito-Sanitar i Shqipërisë</td><td>4. Shërbimi Fito-sanitar i Kosovës</td></tr></table>	1. Policia Kufitare & Migracionit e Shqipërisë	1. Policia Kufitare e Kosovës	2. Shërbimi Doganor i Shqipërisë	2. Shërbimi Doganor i Kosovës	3. Shërbimi Veterinar i Shqipërisë	3. Shërbimi Veterinar i Kosovës	4. Shërbimi Fito-Sanitar i Shqipërisë	4. Shërbimi Fito-sanitar i Kosovës
1. Policia Kufitare & Migracionit e Shqipërisë	1. Policia Kufitare e Kosovës								
2. Shërbimi Doganor i Shqipërisë	2. Shërbimi Doganor i Kosovës								
3. Shërbimi Veterinar i Shqipërisë	3. Shërbimi Veterinar i Kosovës								
4. Shërbimi Fito-Sanitar i Shqipërisë	4. Shërbimi Fito-sanitar i Kosovës								
<u>Kontrolli Kufitar</u>	▪ Kontrolli kufitar i dokumentacionit te udhëtareve dhe mjeteve behet ne zonën e kontrollit sipas parimit <i>te kontrollit me një ndalim</i>. ▪ Autoritetet policore nuk evidentojnë daljet e shtetasve nga territoret respektive. ▪ Kontrolli kufitar behet sipas drejtimit te lëvizjes, i përbashkët dhe i njëkohshëm nga te gjitha agjencitë qe operojnë ne kufi. Çdo pale kontrollon dhe evidenton hyrjen ne territorin e tij. Për problemet gjate dinamikës se punës konsultohet menjëherë me homologun e tij. ▪ Veprimet bëhen sipas detyrave te përcaktuara ne aktet ligjore dhe n/ligjore te shërbimeve pjesëmarrëse. Çdo agjenci duhet te respektojë dhe te mos ndërhyjë ne kompetencat e agjencisë përgjegjëse. ▪ Për parregullsitë qe konstatohen, veprimet procedurale kryhen nga personeli i palës qe e konstaton parregullsinë sipas kriterëve te përcaktuara ne protokollin e Zbatimit. ▪ Orari punës ne Pikën e Përbashkët të Kalimit të Kufirit është 24 ore.								

		<u>Veprimet</u>
Dalja nga Republika e Shqipërisë	Udhëtare	▪ Kur shtetasi shqiptar/i huaj afrohet ZKD, duhet t'i deklarojë oficerit të doganës mallrat në përputhje me lejueshmërinë e legjislacioneve kombëtare përkatëse. Në varësi të llojit të mallrave duhet dhënë dokumentacioni i duhur nga Shërbimi Fitosanitar, Shërbimi Veterinar ose Shërbime të tjera inspektimi. ▪ Në kabinën e përbashkët të kontrollit të dokumentave (ne territorin e Kosovës) paraqet dokumentin e udhëtimit të vlefshëm për të udhëtuar. Kontrollori i Policisë Kufitare të Kosovës bën verifikimin e rregullsisë së pasaportës (së bashku me kolegun e Policisë Kufitare dhe Migracionit të Shqipërisë). ▪ Verifikimi konsiston ne : - Elementet mbrojtës të pasaportës - Rregullsinë e dokumentit - Krahason dokumentin me personin që e posedon - Afatet e dokumentit - Nëse ka ndërhyrje apo jo - Shtetasve të huaj i bëhet verifikim i shpejtë i ditëve të qëndrimit - Nëse hyrje, nëse shtetasi ka nevojë për vize ose jo - Nëse ka vize nëse është e vlefshme brenda afatit • Veprimet që kryhen nga kontrolloret : 1. Nëse dokumenti i kontrolluar rezulton i rregullt, punonjësi i PK të Kosovës bën regjistrimin e të dhënave në sistem sipas procedurave të parashikuara nga aktet administrative Kosovare. 2. Kur personi i paraqitur në kabine rezulton se nuk përmbush kushtet e daljes nga Shqipëria ose të hyrjes në Kosovë, pas konsultimit të përbashkët me kolegun shqiptar, kontrollori i PK të Kosovës, i dorëzon dokumentin homologut të tij shqiptar për të plotësuar aktin e refuzimit të daljes nga Republika e Shqipërisë (kur i refuzohet dalja), ose plotëson vetë ai aktin e refuzimit të hyrjes në Kosovë. Evidencat bëhen në sistem. 3. Kur kontrollori i PK të Kosovës dhe PKM të Shqipërisë kanë dyshime për ndërhyrje në dokumentin e paraqitur nga ana e udhëtarit, kontrollori, thërret përgjegjësin e turnit të palës kosovare dhe i jep pasaportën për ekzaminim të mëtejshëm në laborator. Pas verifikimit në laborator vazhdohet procedura në bazë të rezultatit të verifikimit.

		<u>Veprimet</u>
Dalja nga Republika e Shqipërisë	Autovetura	▪ Kur shtetasi shqiptar/i huaj udhëton me autoveturë, makina ndalohej në ZKD në vendin e shënuar STOP. Drejtuesi i mjetit duhet t'i deklarojë oficerit të doganës mallrat në përputhje me lejueshmërinë e legjislacioneve kombëtare përkatëse. Në varësi të llojit të mallrave duhet dhënë dokumentacioni i duhur nga Shërbimi Fitosanitar, Shërbimi Veterinar ose Shërbime të tjera Inspektimi përkatëse. ▪ Pas kësaj i paraqet kontrollorit të PK të Kosovës dokumentat e udhëtimit të vlefshëm për të udhëtuar (dokumentacionin e vet, të personave që ka në makinë, nëse ka) dhe të mjetit me të cilin lëviz. ▪ Kontrollori i PK të Kosovës bën verifikimin e rregullsisë së dokumentacionit të personave dhe mjetit. ▪ Kontrolli fizik: Oficeret e kontrollit janë gati për të bërë kontrollin në varësi të mjetit të transportit, ose të informacionit përkatës që ka të bëjë me personat, mallrat sensitive, etj. Kontrolli fizik kryhet nga policia, dogana dhe shërbimet veterinarë e fitosanitare (kur ka objekt të punës së tyre). Dokumentat gjatë kontrollit fizik të automjetit i mban kontrollori i PK të Kosovës i cili me mbarrimin e kontrollit fizik bën evidentimin në sistem. ▪ Verifikimi konsiston në : ○ Dokumentat e personave ○ Dokumentat e mjetit ○ Kontroll fizik të mjetit ▪ Veprimet që kryhen nga kontrolloret : 1. Nëse dokumentat e personave dhe mjetit rezultojnë të rregullta, kontrollori i PK të Kosovës bën regjistrimin e të dhënave në sistem sipas procedurave të parashikuara nga aktet administrative. 2. Kur personi/mjeti i paraqitur në ZKK rezulton se nuk përmbush kushtet e daljes nga Shqipëria ose të hyrjes në Kosovë, pas konsultimit të përbashkët, kontrollori shqiptar refuzon daljen nga Republika e Shqipërisë, duke kryer evidentimin përkatës në sistem si dhe duke plotësuar formularin e parashikuar me këtë rast, dhe në rastin e refuzimit të hyrjes në Kosovë, punonjësi i PK të Kosovës bën aktin e refuzimit të hyrjes në territorin e tij. 3. Në bazë të vlerësimit të individual apo të përbashkët të të dy kontrollorëve bëhet verifikim në rubrikën e INTERPOL-it për mjetet dhe personat. Rezultatet e verifikimit shkëmbehet ndërmjet dy policive.. 4. Kur gjatë kontrollit gjykohet se makina duhet të kalojë në kontroll të imët, i kërkohet drejtuesit të mjetit që ta drejtojë makinën në linjën e kontrollit të dytë. Kontrolli bëhet nga personeli i posaçëm, minimumi 2 persona, i palës që ka kërkuar kontrollin me prezencën e palës tjetër. Grupi përbehet nga përfaqësues të Policisë Kufitare dhe doganave. Pala që ka kërkuar kontrollin merr masë për mbikëqyrjen e personave që janë në mjet. 5. Kontrolli i bërë evidentohet në librin përkatës. 6. Në përfundim të kontrollit sipas rezultatit të tij hartohen aktet procedurale, sipas modeleve që ka pala që kërkon kryerjen e kontrollit. 7. Nëse nga kontrolli nuk rezulton të ketë probleme, shtetasit dhe mjeti përpunohen jashtë radhe.

		<u>Veprimet</u>
Dalja nga Republika e Shqipërisë	Autobusë	▪ Kur ne ZKD vijnë autobusë për te kaluar nga Kosova për ne Shqipëri, punonjësi i palës Kosovare merr listën e udhëtareve, dokumentat e tyre, te shoferit dhe stafit tjetër ne autobus, ▪ Vërtetimi i rregullsisë se dokumentave behet se bashku me punonjësin e palës se Shqiptare. ▪ Nga grupi i kontrollit behet kontrolli i mjetit dhe bagazheve te pasagjereve ne praninë e drejtuesit te mjetit dhe poseduesit te bagazhit. ▪ Kontrolli fizik kryhet nga policia, dogana dhe shërbimet veterinare e fito-sanitare(kur ka objekt te punës se tyre). Dokumentat gjate kontrollit fizik i mban punonjësi i palës shqiptare, i cili bën evidentimin ne sistem. ▪ Verifikimi konsiston: si me sipër. ○ Dokumentat e personave ○ Dokumentat e mjetit ○ Kontroll fizik te mjetit ▪ Veprimet qe kryhen nga kontrolloret : 1. Nëse dokumentat e personave dhe mjetit rezultojnë te rregullta, kontrollori i palës shqiptare bën regjistrimin e te dhënave ne sistem sipas procedurave te parashikuara nga aktet administrative te Shqipërisë. 2. Kur një ose me shume persona, ose mjeti rezulton se nuk përmbush kushtet e daljes nga Kosova ose te hyrjes ne Shqipëri, pas konsultimit te përbashkët, kontrollori kosovar refuzon daljen nga Republika e Kosovës duke kryer evidentimin përkatës ne sistem si dhe duke plotësuar formularin e parashikuar për këtë rast. Ne këtë rast personi/personat e parregullt nuk lejohen te dalin nga Republika e Kosovës, dhe autobusi me pasagjeret e tjerë vazhdon udhëtimin. Nëse automjeti nuk plotëson kushtet e daljes i refuzohet dalja nga Shqipëria dhe hyrja ne Kosove. Secili sipas rastit plotëson aktet proceduriale. 3. Kontrolli fizik i autobusëve: Oficeret e kontrollit të doganës janë gati të bëjnë kontrollin në varësi të informacionit përkatës në lidhje me tipin e mallrave, me kriterin seleksionues, ose kërkesa të tjera bazuar në rregulloret e brendshme. Oficerët e policisë mund të ushtrojnë kontrole, objekt i përgjegjësive të tyre, bazuar mbi analizën e riskut. 4. Kur gjate kontrollit gjykohet se mjeti duhet te kaloje ne kontroll me te imët, i kërkohet drejtuesit qe ta drejtoje mjetin ne linjën e dyte te kontrollit. Kontrolli behet nga personeli i palës qe e ka kërkuar, jo me pak se dy persona, me prezencën e palës tjetër. Grupi përbehet nga përfaqësues te Policisë Kufitare dhe doganave. Pasagjeret qëndrojnë ne terminal. 5. Kontrolli i bere evidentohet ne librin e hapur për këtë rast. 6. Ne përfundim te kontrollit sipas rezultatit te tij hartohen aktet sipas modeleve qe ka pala qe kërkon kryerjen e kontrollit. Kur nga kontrolli nuk rezulton te ketë probleme i jepet përparësi ne përpunim këtij mjeti
	Kamionë	1. Kontrolli fizik i kamionëve: Oficeret e kontrollit të doganës janë gati të bëjnë kontrollin në varësi të informacionit përkatës në lidhje me tipin e mallrave, me kriterin seleksionues, ose kërkesa të tjera bazuar në rregulloret e brendshme. Oficerët e policisë mund të ushtrojnë kontrole, objekt i përgjegjësive të tyre, bazuar mbi analizën e riskut. 2. Kur gjate kontrollit gjykohet se mjeti duhet te kaloje ne kontroll me te imët, i kërkohet drejtuesit te mjetit qe ta drejtoje mjetin ne Linjën e dyte te kontrollit. Ne këtë godine kontrolli behet nga personel i posaçëm i palës qe ka kërkuar kontrollin, jo me pak se dy persona, me prezencën e palës tjetër. Grupi përbehet nga përfaqësues te Policisë Kufitare dhe doganave. 3. Kontrolli i bere evidentohet ne librin e hapur për këtë rast. 4. Ne përfundim te kontrollit sipas rezultatit te tij hartohen aktet sipas modeleve qe ka pala qe kërkon kryerjen e kontrollit. Kur nga kontrolli nuk rezulton te ketë probleme i jepet përparësi ne përpunim këtij mjeti

		<u>Veprimet</u>
Dalja nga Republika e Kosovës	Udhëtare	▪ Kur shtetasi kosovar/i huaj afrohet ZKD, duhet t'i deklarojë oficerit të doganës mallrat në përputhje me lejueshmërinë e legjislacioneve kombëtare përkatëse. Në varësi të llojit të mallrave duhet dhënë dokumentacioni i duhur nga Shërbimi Phyto-sanitar, Shërbimi Veterinar ose Shërbime të tjera inspektimi. ▪ Në kabinën e përbashkët të kontrollit të dokumentave (ne territorin e Shqipërisë) paraqet dokumentin e udhëtimit të vlefshëm për të udhëtuar. Kontrollori i PKM se Shqipërisë, bën verifikimin e rregullsisë së pasaportës (së bashku me kolegun e Policisë Kufitare të Kosovës). ▪ Verifikimi konsiston ne : - Elementet mbrojtës të pasaportës - Rregullsinë e dokumentit - Krahason dokumentin me personin që e posedon - Afatet e dokumentit - Nëse ka ndërhyrje apo jo - Shtetasve të huaj i bëhet verifikim i shpejtë i ditëve të qëndrimit - Në hyrje, nëse shtetasi ka nevojë për vize ose jo - Nëse ka vize nëse është e vlefshme brenda afatit • Veprimet që kryhen nga kontrolloret : 1. Nëse dokumenti i kontrolluar rezulton i rregullt, punonjësi i PKM se Shqipërisë bën regjistrimin e të dhënave në sistem sipas procedurave të parashikuara nga aktet administrative shqiptare. 2. Kur personi i paraqitur në kabine rezulton se nuk përmbush kushtet e daljes nga Kosova ose të hyrjes në Shqipëri, pas konsultimit të përbashkët me kolegun kosovar, kontrollori i PKM se Shqipërisë, i dorëzon dokumentin homologut të tij kosovar për të plotësuar aktin e refuzimit të daljes nga Republika e Kosovës (kur i refuzohet dalja), ose plotëson vetë ai aktin e refuzimit të hyrjes në Shqipëri. Evidencat bëhen në sistem. 3. Kur kontrollori i PKM të Shqipërisë dhe PK të Kosovës kanë dyshime për ndërhyrje në dokumentin e paraqitur nga ana e udhëtarit, kontrollori, thërret përgjegjësin e turnit të palës shqiptare dhe i jep pasaportën për ekzaminim të mëtejshëm në laborator. Pas verifikimit në laborator vazhdohet procedura në bazë të rezultatit të verifikimit.

		<u>Veprimet</u>
Dalja nga Republika e Kosovës	Autovetura	▪ Kur shtetasi kosovar/i huaj udhëton me autoveturë, makina ndalohej në ZKD në vendin e shënuar STOP. Drejtuesi i mjetit duhet t'i deklarojë oficerit të doganës mallrat në përputhje me lejueshmërinë e legjislacioneve kombëtare përkatëse. Në varësi të llojit të mallrave duhet dhënë dokumentacioni i duhur nga Shërbimi Fitosanitar, Shërbimi Veterinar ose Shërbime të tjera Inspektimi përkatëse. ▪ Pas kësaj i paraqet kontrollorit të PKM të Shqipërisë dokumentat e udhëtimit të vlefshëm për të udhëtuar (dokumentacionin e vet, të personave që ka në makinë, nëse ka) dhe të mjetit me të cilin lëviz. ▪ Kontrollori i PKM të Shqipërisë bën verifikimin e rregullsisë së dokumentacionit të personave dhe mjetit. ▪ Kontrolli fizik: Oficeret e kontrollit janë gati për të bërë kontrollin në varësi të mjetit të transportit, ose të informacionit përkatës që ka të bëjë me personat, mallrat sensitive, etj. Kontrolli fizik kryhet nga policia, dogana dhe shërbimet veterinarë e fitosanitare (kur ka objekt të punës së tyre). Dokumentat gjatë kontrollit fizik të automjetit i mban kontrollori i PKM të Shqipërisë i cili me mbarrimin e kontrollit fizik bën evidentimin në sistem. ▪ Verifikimi konsiston në : ○ Dokumentat e personave ○ Dokumentat e mjetit ○ Kontroll fizik të mjetit ▪ Veprimet që kryhen nga kontrolloret : 1. Nëse dokumentat e personave dhe mjetit rezultojnë të rregullta, kontrollori i PKM të Shqipërisë bën regjistrimin e të dhënave në sistem sipas procedurave të parashikuara nga aktet administrative. 2. Kur personi/mjeti i paraqitur në ZKK rezulton se nuk përmbush kushtet e daljes nga Kosova ose të hyrjes në Shqipëri, pas konsultimit të përbashkët, kontrollori kosovar refuzon daljen nga Republika e Kosovës, duke kryer evidentimin përkatës në sistem si dhe duke plotësuar formularin e parashikuar me këtë rast, dhe në rastin e refuzimit të hyrjes në Shqipëri, punonjësi i PKM të Shqipërisë bën aktin e refuzimit të hyrjes në territorin e tij. 3. Në bazë të vlerësimit të individual apo të përbashkët të të dy kontrollorëve bëhet verifikim në rubrikën e INTERPOL-it për mjetet dhe personat. Rezultatet e verifikimit shkëmbehet ndërmjet dy policive.. 4. Kur gjatë kontrollit gjykohej se makina duhet të kalojë në kontroll të imët, i kërkohet drejtuesit të mjetit që ta drejtojë makinën në linjën e kontrollit të dytë. Kontrolli bëhet nga personeli i posaçëm, minimumi 2 persona, i palës që ka kërkuar kontrollin me prezencën e palës tjetër. Grupi përbehet nga përfaqësues të Policisë Kufitare dhe doganave. Pala që ka kërkuar kontrollin merr masa për mbikëqyrjen e personave që janë në mjet. 5. Kontrolli i bërë evidentohet në librin përkatës. 6. Në përfundim të kontrollit sipas rezultatit të tij hartohen aktet procedurale, sipas modeleve që ka pala që kërkon kryerjen e kontrollit. 7. Nëse nga kontrolli nuk rezulton të ketë probleme, shtetasit dhe mjeti përpunohen jashtë radhe.

		<u>Veprimet</u>
Dalja nga Republika e Shqipërisë	Autobusë	▪ Kur ne ZKD vijnë autobusë për te kaluar nga Kosova për ne Shqipëri, punonjësi i palës Kosovare merr listën e udhëtareve, dokumentat e tyre, te shoferit dhe stafit tjetër ne autobus, ▪ Vërtetimi i rregullsisë se dokumentave behet se bashku me punonjësin e palës se Shqiptare. ▪ Nga grupi i kontrollit behet kontrolli i mjetit dhe bagazheve te pasagjereve ne praninë e drejtuesit te mjetit dhe poseduesit te bagazhit. ▪ Kontrolli fizik kryhet nga policia, dogana dhe shërbimet veterinarë e fito-sanitare(kur ka objekt te punës se tyre). Dokumentat gjate kontrollit fizik i mban punonjësi i palës shqiptare, i cili bën evidentimin ne sistem. ▪ Verifikimi konsiston: si me sipër. ○ Dokumentat e personave ○ Dokumentat e mjetit ○ Kontroll fizik te mjetit ▪ Veprimet qe kryhen nga kontrolloret : 1. Nëse dokumentat e personave dhe mjetit rezultojnë te rregullta, kontrollori i palës shqiptare bën regjistrimin e te dhënave ne sistem sipas procedurave te parashikuara nga aktet administrative te Shqipërisë. 2. Kur një ose me shume persona, ose mjeti rezulton se nuk përmbush kushtet e daljes nga Kosova ose te hyrjes ne Shqipëri, pas konsultimit te përbashkët, kontrollori kosovar refuzon daljen nga Republika e Kosovës duke kryer evidentimin përkatës ne sistem si dhe duke plotësuar formularin e parashikuar për këtë rast. Ne këtë rast personi/personat e parregullt nuk lejohen te dalin nga Republika e Kosovës, dhe autobusi me pasagjeret e tjerë vazhdon udhëtimin. Nëse automjeti nuk plotëson kushtet e daljes i refuzohet dalja nga Shqipëria dhe hyrja ne Kosove. Secili sipas rastit plotëson aktet procedurale. 3. Kontrolli fizik i autobusëve: Oficeret e kontrollit të doganës janë gati të bëjnë kontrollin në varësi të informacionit përkatës në lidhje me tipin e mallrave, me kriterin seleksionues, ose kërkesa të tjera bazuar në rregulloret e brendshme. Oficerët e policisë mund të ushtrojnë kontrole, objekt i përgjegjësive të tyre, bazuar mbi analizën e riskut. 4. Kur gjate kontrollit gjykohet se mjeti duhet te kaloje ne kontroll me te imët, i kërkohet drejtuesit qe ta drejtoje mjetin ne linjën e dyte te kontrollit. Kontrolli behet nga personeli i palës qe e ka kërkuar, jo me pak se dy persona, me prezencën e palës tjetër. Grupi përbehet nga përfaqësues te Policisë Kufitare dhe doganave. Pasagjeret qëndrojnë ne terminal. 5. Kontrolli i bere evidentohet ne librin e hapur për këtë rast. 6. Ne përfundim te kontrollit sipas rezultatit te tij hartohen aktet sipas modeleve qe ka pala qe kërkon kryerjen e kontrollit. Kur nga kontrolli nuk rezulton te ketë probleme i jepet përparësi ne përpunim këtij mjeti
	Kamionë	1. Kontrolli fizik i kamionëve: Oficeret e kontrollit të doganës janë gati të bëjnë kontrollin në varësi të informacionit përkatës në lidhje me tipin e mallrave, me kriterin seleksionues, ose kërkesa të tjera bazuar në rregulloret e brendshme. Oficerët e policisë mund të ushtrojnë kontrole, objekt i përgjegjësive të tyre, bazuar mbi analizën e riskut. 2. Kur gjate kontrollit gjykohet se mjeti duhet te kaloje ne kontroll me te imët, i kërkohet drejtuesit te mjetit qe ta drejtoje mjetin ne Linjën e dyte te kontrollit. Ne këtë godine kontrolli behet nga personel i posaçëm i palës qe ka kërkuar kontrollin, jo me pak se dy persona, me prezencën e palës tjetër. Grupi përbehet nga përfaqësues te Policisë Kufitare dhe doganave. 3. Kontrolli i bere evidentohet ne librin e hapur për këtë rast. 4. Ne përfundim te kontrollit sipas rezultatit te tij hartohen aktet sipas modeleve qe ka pala qe kërkon kryerjen e kontrollit. Kur nga kontrolli nuk rezulton te ketë probleme i jepet përparësi ne përpunim këtij mjeti

VENDIM
Nr.20, datë 1.6.2011

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Vladimir Kristo	Anëtar	i	Gjykatës Kushtetuese,	kryesues i seancës
Xhezair Zaganjori	Anëtar	i	“	“
Petrit Piloçi	Anëtar	i	“	“
Vitore Tusha	Anëtare	e	“	“
Sokol Sadushi	Anëtar	i	“	“
Sokol Berberi	Anëtar	i	“	“
Admir Thanza	Anëtar	i	“	“
Altina Xhoxhaj	Anëtare	e	“	“

me sekretare Blerina Çinari, në datë 23.2.2011 mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen nr. 46/31 Akti që i përket:

KËRKUES: Arben Xheraj, i përfaqësuar nga avokati Dilaver Bengasi

SUBJEKTE TË INTERESUARA:

1. Prokuroria e Përgjithshme, në mungesë.
2. Avokatura e Shtetit, përfaqësuar nga Abaz Deda.

OBJEKTI: 1. Shfuqizimi si antikushtetues i vendimit nr.1042, datë 9.7.2010 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë.

2. Pushimi i vendimit nr.417, datë 20.6.2001 i Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë.

3. Të urdhërohen institucionet shtetërore të zbatojnë vendimin e Gjykatës Europiane për të Drejtat e Njeriut të datës 29.7.2008, me palë shtetasin Arben Xheraj, kundër Republikës së Shqipërisë.

4. Pezullimi i vendimit nr.417, datë 20.6.2001 i Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë deri në hyrjen në fuqi të vendimit përfundimtar të Gjykatës Kushtetuese.

BAZA LIGJORE: Nenet 131/f, 134/g dhe 142/3 të Kushtetutës së Republikës të Shqipërisë.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes, Vladimir Kristo, kërkuesin që kërkoi pranimin e kërkesës, palën e interesuar, Avokatura e Shtetit që kërkoi pranimin e kërkesës dhe pasi shqyrtoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Kërkuesi Arben Xheraj, me vendimin nr.191, datë 23.10.1996 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor të Durrësit, është dënuar me burgim të përjetshëm për veprën penale të parashikuar nga neni 78 i Kodit Penal, vrasje me paramendim.

Me vendimin nr.1106, datë 27.11.1996 Gjykata e Apelit të Durrësit ka ndryshuar vendimin e Gjykatës së Rrethit Gjyqësor të Durrësit dhe e ka dënuar kërkuesin me 20 vjet burg për veprën penale të parashikuar nga neni 76 i Kodit Penal, vrasje me dashje.

Mbi bazën e kërkesës për rishikim të kërkuesit, Gjykata e Rrethit Gjyqësor të Durrësit, me vendimin nr.4/60, datë 14.12.1998 ka prishur vendimet e mëparshme dhe ka vendosur pushimin e gjykimit të çështjes penale në ngarkim të kërkuesit, pasi ky i fundit nuk e kishte kryer veprën penale për të cilën akuzohej.

Me vendimin nr.74, datë 21.10.1999 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor të Durrësit është vendosur pranimi i kërkesës së prokurorit për rivendosjen në afat të ankimit për në Gjykatën e Apelit të Durrësit.

Me vendimin nr.244, datë 15.12.1999 të Gjykatës së Apelit të Durrësit është vendosur mospranimi i ankimit të Prokurorit të Apelit të Durrësit kundër vendimit penal nr.4/60, datë 14.12.1998 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor të Durrësit.

Me vendimin nr.121, datë 19.4.2000 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë është vendosur prishja e vendimit nr.244, datë 15.12.1999 të Gjykatës së Apelit të Durrësit për sa i përket mospranimin të ankimit të prokurorit dhe kthimi i akteve për rishqyrtim në atë gjykatë.

Me vendimin nr.267, datë 18.12.2000 të Gjykatës së Apelit të Durrësit është vendosur lënia në fuqi e vendimit nr.4/60, datë 14.12.1998 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor të Durrësit që ka vendosur pushimin e gjykimit të çështjes penale në ngarkim të kërkuesit, i akuzuar për veprën penale të vrasjes, pasi ky i pandehur nuk e kishte kryer veprën penale për të cilën akuzohej.

Me vendimin nr.417, datë 20.6.2001 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë është vendosur prishja e vendimit nr.267, datë 18.12.2000 të Gjykatës së Apelit të Durrësit dhe nr.4/60, datë 14.12.1998 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor të Durrësit dhe, pushimi i gjykimit të çështjes. Ky vendim përfundimisht ka lënë në fuqi vendimin nr.191, datë 23.10.1996 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor të Durrësit dhe nr.1106, datë 27.11.1996 të Gjykatës së Apelit të Durrësit, të cilat e deklarorin fajtor kërkuesin për krimin e vrasjes me dashje, të parashikuar nga neni 76 i Kodit Penal.

Kërkuesi i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese për shfuqizimin e vendimeve nr.74, datë 21.10.1999 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor të Durrësit dhe nr.417, datë 20.6.2001 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë.

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese, me vendimin nr.80, datë 26.4.2002, ka vendosur moskalimin e çështjes në seancë plenare.

Më pas, kërkuesi i është drejtuar Gjykatës Europiane për të Drejtat e Njeriut (GJEDNJ), e cila ka vërejtur se vendimi i pafajësisë, dhënë me vendimin e datës 14.12.1998 ndaj aplikantit ka marrë formë të prerë më 24.12.1998. Kërkesa e prokurorit për të apeluar jashtë afatit ligjor vendimin e pafajësisë dhe pranimi i kësaj kërkesë, duke i dhënë të drejtë prokurorit për rivendosje në afat të ankimit, ka sjellë shkeljen nga Gjykata e Lartë të parimit të sigurisë juridike, sipas nenit 6/1 të Konventës Europiane të të Drejtave të Njeriut (KEDNJ).

GJEDNJ-ja ka vlerësuar se argumentet e përdorura nga prokurori, për të justifikuar kërkesën për apelim jashtë afatit ligjor 10-ditor, kanë qenë të pamjaftueshme për të ligjësuar kundërshtimin e vendimit të formës së prerë dhe përdorimin e këtij mjeti të jashtëzakonshëm. Gjithashtu, GJEDNJ-ja ka pranuar se argumentet e përdorura nga Qeveria se apeli nuk mund të depozitohej brenda afatit, pasi prokurori që mori pjesë në procedurat e dhënies së pafajësisë (i njëjti që kishte marrë pjesë edhe në procedurat që kishin çuar në fajësimin e kërkuesit) nuk i kishte njoftuar eprorët e tij, janë të papranueshme. Rreziku i ndonjë gabimi të bërë nga autoritetet proceduese ose nga një gjykatë duhet të mbahet nga shteti dhe gabimet nuk duhet të kompensohen në dëm të individit në fjalë.

GJEDNJ-ja ka konsideruar se pranimi i kërkesës së prokurorit nuk ka vendosur drejtpeshimin midis interesit të kërkuesit dhe nevojës për të garantuar një efikasitet të sistemit të drejtësisë penale.

Si përfundim, sipas kësaj gjykate, mënyra e duhur për rivënien në vend të të drejtës së shkelur të aplikantit do të ishte rikonfirmimi nga autoritetet përkatëse i vendimit të 14 dhjetorit 1998, ku është vendosur pranimi i kërkesës së kërkuesit dhe pushimi i çështjes, sepse ai nuk e ka kryer veprën penale për të cilën akuzohet.

Pas dhënies së vendimit nga GJEDNJ-ja, me datë 6.1.2010 kërkuesi i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese, duke pretenduar pavlefshmërinë e vendimit nr.417, datë 20.6.2001 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë dhe ekzekutimin e vendimit të GJEDNJ-së, të datës 29.7.2008. Sipas kërkuesit, vendimi nr.417, datë 20.6.2001 i Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë është i pavlefshëm sepse, për efekt të mangësive ligjore që ekzistojnë në legjislacionin penal shqiptar vendimet e GJEDNJ-së, ende nuk njihen si përfundimtare dhe pjesë e sistemit të brendshëm juridik nga institucionet shqiptare. Në këtë kuadër, ai ka kërkuar nga Gjykata Kushtetuese njohjen e pafajësisë për veprën penale të vrasjes dhe ekzekutim të vendimit të Gjykatës Europiane.

Mbledhja e Gjyqtarëve të Gjykatës Kushtetuese, me vendimin nr.22, datë 9.3.2010, vendosi mospranimin e kërkesës, duke përcaktuar se organi shtetëror kompetent për të përmbushur detyrimet që rrjedhin nga vendimi i sipërpërmendur i GJEDNJ-së është Gjykata e Lartë.

Me vendimin nr.00-2010-1042, datë 9.7.2010, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, pasi mori në shqyrtim çështjen penale nr.00797 në ngarkim të shtetasit Arben Xheraj, vendosi mospranimin e kërkesës për rishikimin e vendimit nr.417, datë 20.6.2001 të Gjykatës së Lartë.

Kërkuesi

Kërkuesi ka pretenduar para Gjykatës Kushtetuese se, në përputhje me nenin 46 të KEDNJ-së, shtetet palë janë të detyruara të zbatojnë vendimet e GJEDNJ-së. Për sa më sipër, në përputhje edhe me vendimin e sipërcituar të kësaj Gjykate, me palë kërkuesin Arben Xheraj, në kushtet e konstatimit të një procesi të parregullt ligjor, lipset që autoritetet gjyqësore të Republikës së Shqipërisë, të shmangin çdo pengesë ligjore, për të garantuar lirinë vetjake të kërkuesit, duke e shpallur të pafajshëm. Kërkuesi

pretendon se vendimet e GJEDNJ-së janë pjesë e sistemit të brendshëm juridik të Republikës së Shqipërisë dhe, për rrjedhojë, duhen zbatuar nga gjithë aktorët shtetërorë, përfshirë këtu autoritetet gjyqësore.

Kërkuesi ka kërkuar, gjithashtu, nga Gjykata Kushtetuese që deri në hyrjen në fuqi të vendimit përfundimtar të saj, të pezullojë vendimin nr.417, datë 20.6.2001 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë.

Për këtë kërkesë, Gjykata Kushtetuese, më datë 23.2.2011, ka vendosur pezullimin e vendimit nr.417, datë 20.6.2001 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si dhe të vendimeve nr.191, datë 23.10.1996 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor të Durrësit dhe nr.1106, datë 27.11.1996 të Gjykatës së Apelit të Durrësit.

Pala e interesuar, Avokatura e Shtetit, ka mbështetur pretendimet e kërkuarit duke parashtruar të njëjtat argumente.

II

Për kërkesën për shfuqizimin si të papajftueshëm me Kushtetutën të vendimit nr.1042, datë 9.7.2010 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë

Me vendimin nr.00-2010-1042, datë 9.7.2010, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, në Dhomën e Këshillimit ka hedhur poshtë kërkesën e shtetasit Arben Xheraj për rishikimin e vendimit nr.417, datë 20.6.2001 të Gjykatës së Lartë, me arsyetimin se kërkesa nuk përmban kushtet e parashikuara nga neni 450/a i Kodit të Procedurës Penale, i cili vendos si parakusht për rishikimin e një vendimi penal, ndryshimin ndërmjet fakteve mbi të cilat bazohet vendimi i ankimuar dhe fakteve të provuara në një tjetër vendim gjyqësor. Gjithashtu, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë konsideron se fakti që GJEDNJ-ja ka konstatuar një shkelje të të drejtës për një proces të rregullt ligjor ndaj shtetasit të sipërpërmendur, përbën një indicie për nisjen e një gjykimi kushtetues dhe jo rishikues.

Gjykata Kushtetuese (Gjykata) konstaton se interpretimi i bërë nga Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë është i gabuar dhe vjen në kundërshtim me nenet 122 e 124 të Kushtetutës si dhe me nenin 46 të KEDNJ-së.

Mbledhja e Gjyqtarëve të Gjykatës Kushtetuese, me vendimin nr.22, datë 9.3.2010, vendosi të shpallte moskompetencën dhe të drejtonte kërkuarin në Gjykatën e Lartë, si institucioni i vetëm përgjegjës dhe kompetent për të përmbushur detyrimet që burojnë nga vendimi i GJEDNJ-së, konkretisht rishikimin e vendimeve të mëparshme gjyqësore të formës së prerë në ngarkim të kërkuarit dhe rikonfirmimin e vendimit të 14 dhjetorit 1998 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor të Durrësit, me të cilin ishte vendosur pranimi i kërkesës së tij për pushimin e çështjes, me arsyetimin se nuk e kishte kryer veprën penale për të cilën akuzohej.

Në këtë vendim Gjykata arsyeton, ndër të tjera, se vendimet e GJEDNJ-së janë të detyrueshme për t'u zbatuar nga shtetet anëtare të Këshillit të Europës, palë të KEDNJ-së, duke përmbushur në këtë mënyrë zotimet që burojnë nga neni 46/1 i saj. Gjykata, konstaton, gjithashtu, se krahas domosdoshmërisë së plotësimit nga Kuvendi të boshllëkut ligjor në legjislacionin penal procedural, Gjykata e Lartë duhet të bëjë përpjekje për të gjetur zgjidhjen e duhur, për të vënë në vend të drejtën e shkelur të kërkuarit, qoftë duke përdorur edhe analogjinë me Kodin e Procedurës Civile.

Në kundërshtim me sa pretendohet në vendimin nr.00-2010-1042, datë 9.7.2010 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, Gjykata çmon se, siç rezulton dhe nga përmbajtja e nenit 77 të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 "Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë", një vendim i mundshëm i Gjykatës, që do të shfuqizonte vendimin nr.417, datë 20.6.2001 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, duke lënë mënjanë problemet që lidhen me juridiksionin, do të kishte si pasojë, gjithsesi, rishqyrtimin e çështjes nga Gjykata e Lartë. Në këto kushte, një vendim i tillë i Gjykatës Kushtetuese, në kuptimin e mësipërm do të kishte më shumë vlerë formale deklarative se sa funksionale, sepse nuk do të bënte gjë tjetër vetëm se do të konfirmonte atë që ka bërë dhe vendimi i GJEDNJ-së, konstatimin e cenimit të parimit të sigurisë juridike.

Gjykata, në vijim të argumenteve të saj, e sheh me vend të theksojë se, për trajtimin e të drejtave themelore të njeriut, GJEDNJ-ja ka në sistemin tonë juridik një kompetencë ekskluzive. Kjo kompetencë është e pranuar nga sistemi ynë i brendshëm juridik, për efekt të zbatimit të nenit 122 të Kushtetutës, po edhe të nenit 17/2 të saj, të cilët sjellin si detyrim që vendimet e GJEDNJ-së të zbatohen drejtpërsëdrejti.

Me rastin e ratifikimit të KEDNJ-së Kuvendi i Republikës së Shqipërisë, si përfaqësues i sovranitetit popullor, ka marrë përsipër detyrimin, të cilat janë të zbatueshme nga të gjitha organet shtetërore të Republikës së Shqipërisë, përfshirë gjykatat e të gjitha niveleve, pavarësisht llojit të tyre.

Për sa më sipër, detyrimet që mbartin secili nga pushtetet për zbatimin e vendimeve përfundimtare të GJEDNJ-së janë të ndryshme. Nëse për ekzekutivin janë menjëherë të ravigjueshme këto detyrime, si p.sh. në rastin e pagimit të dëmshpërblimeve të imponuara nga GJEDNJ-ja, për sa i përket dy pushteteve të tjera ka vend për interpretim.

Posaçërisht për sa i përket vendimeve të GJEDNJ-së për procedime penale, për legjislativin lind nevoja që të marrë masa për të harmonizuar legjislacionin e brendshëm me dispozitat e KEDNJ-së. Nëse nuk ka harmonizim pra, nëse jemi në rastet e vakumit legjislativ, ose kur parashikimet ligjore bien në kundërshtim me dispozitat e Konventës, atëherë gjyqtarët e çdo niveli zbatojnë drejtpërsëdrejti vendimet e GJEDNJ-së në përputhje me nenin 122 të Kushtetutës dhe nenet 19 dhe 46 të KEDNJ-së. Neni 122 i Kushtetutës përcakton shprehimisht se dispozitat e marrëveshjeve ndërkombëtare kanë epërsi mbi ligjet e vendit që nuk pajtohen me të.

Në rastin në shqyrtim, GJEDNJ-ja ka konstatuar se rivendosja në afat e prokurorit për të bërë ankim ndaj vendimit nr.244, datë 15.12.1999 të Gjykatës së Apelit të Durrësit, që shpallte të pafajshëm kërkuesin, ka cenuar parimin e sigurisë juridike, duke i mohuar atij pritshmërinë e ligjshme se vendimi nr.4/60 datë 14.12.1998 i Gjykatës së Apelit të Durrësit nuk mund të ndryshohej nëpërmjet ankimit në një gjykatë më të lartë, pasi kishin kaluar afatet e ankimit. Për pasojë, vendimi nr.417, datë 20.6.2001 i Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, që shfuqizon vendimin e Gjykatës së Apelit të Durrësit, i cili deklaronte të pafajshëm kërkuesin, është marrë në kushtet e cenimit të parimit të sigurisë juridike.

Në këto rrethana lind detyrimi për organet shtetërore të Republikës së Shqipërisë, në rastin konkret të Gjykatës së Lartë, që të shmangin pasojat e paligjshme që kanë ardhur nga prishja e vendimit të sipërpërmendur të Gjykatës së Apelit të Durrësit. Zbatimi i vendimit të GJEDNJ-së duhet të kryhet në mënyrën më efikase të mundshme dhe duke mos cenuar një element të rëndësishëm të të drejtës për një proces të rregullt ligjor, pikërisht kohëzgjatjen e paarsyeshme të procesit.

Gjykata Kushtetuese çmon se respektimi i KEDNJ-së dhe standardeve kushtetuese është detyrim jo vetëm i saj, por edhe i gjykatave të juridiksionit të zakonshëm, në mënyrë të veçantë Gjykatës së Lartë për shkak të kompetencave të veçanta të saj të natyrës rishikuese, por edhe në drejtim të unifikimit të praktikës gjyqësore.

Siç është shprehur edhe GJEDNJ-ja: “Roli i një gjykate të lartë në një palë kontraktuese është pikërisht zgjidhja e konflikteve, shmangia e divergjencave dhe qëndrueshmëria. Në fakt në çështjen në shqyrtim vetë Gjykata e Lartë u bë burimi i pasigurisë duke minuar besimin publik te sistemi ligjor dhe shteti i së drejtës” (*Shih Çështja Mullai dhe të tjerët kundër Shqipërisë, paragrafi 83*).

Gjykata çmon se duke pasur parasysh edhe rolin qendror të Gjykatës së Lartë në sistemin tonë gjyqësor, lipset që kjo gjykatë, në përputhje edhe me nenin 1 të Kodit të Procedurës Penale, të mos kufizohet vetëm në dispozitat e këtij Kodi, por të zbatojë drejtpërsëdrejti Kushtetutën dhe KEDNJ-në.

Gjykata vëren se qëllimi i gjykimit kushtetues në lidhje me të drejtën për një proces të rregullt ligjor është të evidentojë shkelje të mundshme të kësaj të drejte. Në kushtet kur nga GJEDNJ-ja janë konstatuar shkelje të së drejtës për një proces të rregullt ligjor ndaj kërkuesit, për shkak të kompetencës ekskluzive të GJEDNJ-së në këtë drejtim, ky fakt nuk mund të vihet në diskutim. Qëllimi i procesit kushtetues në këtë rast është që të shfuqizojë ato vendime gjyqësore që kanë sjellë cenim të kësaj të drejte dhe t’i japë mundësi organeve gjyqësore, të veprojnë në përputhje me vendimet e GJEDNJ-së, me qëllim që të arrihet mbrojtja efektive e të drejtave të individit, në rastin konkret siguria dhe liria e tij vetjake.

Për sa më sipër, në një rast të ngjashëm, në të njëjtat përfundime ka arritur edhe Gjykata Kushtetuese Italiane. Sipas kësaj Gjykate: “Në lidhje me një të drejtë themelore, respektimi i detyrimeve ndërkombëtare nuk mundet asnjëherë të jetë shkak i një zvogëlimi të mbrojtjes së saj në krahasim me ato të parashikuara tashmë nga rendi i brendshëm, por mund dhe duhet, përkundrazi, të përbëjë instrument efikas të zgjerimit të vetë mbrojtjes. Nëse merret kjo si pikënisje në shqyrtimin e marrëdhënies së ndërmjetme normative midis niveleve të ndryshme të garancive, arrihet lehtësisht në përfundimin, se vlerësimi përfundimtar në lidhje me forcën efektive të mbrojtjes në raste të veçanta është fryt i një kombinimi virtuoz ndërmjet detyrimit që bie mbi ligjvënësin kombëtar për t’u përshtatur me parimet e vendosura nga GJEDNJ-ja, në interpretimin e saj gjyqësor, detyrim që në të njëjtën mënyrë bie mbi gjyqtarin e zakonshëm që t’i japë normave të brendshme një interpretim në përputhje me parimet e Konventës, dhe detyrimin që në fund bie mbi Gjykatën Kushtetuese – në hipotezën e pamundësisë së një interpretimi pajtues – që të mos lejojë të vazhdojë të ketë vlerë ligjore në sistemin juridik italian, një normë për të cilën është vërtetuar deficieti (mungesa, pamjaftueshmëria) i mbrojtjes në lidhje me një të drejtë themelore. Për më tepër, neni 53 i vetë KEDNJ-së përcakton se interpretimi i dispozitave të

KEDNJ-së nuk mund të përmbajë nivele mbrojtjeje inferiore nga ato të siguruar nga burimet kombëtare.” (Shih vendimin nr.317, datë 30.11.2009)

Interpretimi i Gjykatës së Lartë, se vendimet e GJEDNJ-së nuk janë të barasvlershme me vendimet e gjykatave shqiptare, bie në kundërshtim edhe me nenin 10 të Kodit të Procedurës Penale, i cili parashikon se marrëdhëniet me autoritetet e huaja në fushën penale rregullohen nga marrëveshjet ndërkombëtare të pranuar nga shteti shqiptar, nga parimet dhe normat përgjithësisht të pranuar të së drejtës ndërkombëtare, si edhe dispozitat e këtij Kodi.

Duke pasur parasysh, veç të tjerave, edhe dispozitën e sipërpërmendur, Gjykata çmon se për sa i përket institutit të rishikimit nuk mund të pretendohet se vendimet, të cilave u referohet neni 450/1/a, janë vetëm ato të dhëna nga gjykatat e Republikës së Shqipërisë, pasi neni 10 i Kodit të Procedurës Penale në mënyrë eksplicite detyron gjykatat që të zbatojnë dispozitat e marrëveshjeve ndërkombëtare në të cilat Republika e Shqipërisë është palë.

Për sa më sipër, Gjykata arrin në përfundimin se vendimi nr.00-2010-1042, datë 9.7.2010 i Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, që ka vendosur mospranimin e kërkesës për rishikim të vendimit nr.417, datë 20.06.2001 të Kolegjit Penal të kësaj gjykate, vjen në kundërshtim me Kushtetutën dhe KEDNJ-në dhe, si i tillë, duhet shfuqizuar.

III

Për kërkesën për pushimin e vendimit nr.417, datë 20.6.2001 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë

Gjykata konsideron se kërkesa e bërë para saj nga kërkuesi për pushimin e vendimit nr.417, datë 20.6.2001 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë dhe rikonfirmimin e vendimit të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor të Durrësit që vendos pushimin e gjykimit të çështjes me arsyetimin se ai nuk e kishte kryer veprën penale, për të cilën akuzohej, del jashtë juridiksionit të kësaj Gjykate. Nuk është atribut i Gjykatës pushimi i çështjeve të gjykatave të juridiksionit të zakonshëm dhe për më tepër shpallja si të pafajshëm e personave të gjykuar nga këto gjykata. Për këto arsye, kërkesa në këtë pjesë të saj duhet rrëzuar si e pabazuar.

IV

Për fuqinë detyruese të vendimeve të Gjykatës Kushtetuese

Mospranimi i kërkesës për rishikim të vendimeve nga ana e Kolegjit Penal, në kushtet kur një vendim i Gjykatës Kushtetuese ka përcaktuar Gjykatën e Lartë si organin e përshtatshëm për korrigjimin e pasojave që kanë ardhur nga shfuqizimi i vendimit nr.4/60, datë 14.12.1998 të Gjykatës së Apelit të Durrësit, ngre, gjithashtu, probleme në lidhje me cenimin e fuqisë detyruese që kanë vendimet e Gjykatës. Në jurisprudencën e saj kjo Gjykatë ka vlerësuar se zbatimi i detyrueshëm i vendimeve të saj është i garantuar nga Kushtetuta, e cila në nenin 132 dhe 145 të saj sanksionon shprehimisht këtë koncept kushtetues. Vendimet e Gjykatës kanë fuqi detyruese të përgjithshme dhe janë përfundimtare. Ato përbëjnë jurisprudencë kushtetuese dhe, për rrjedhojë, kanë efektet *e forcës së ligjit*.

Ndikimi i padiskutueshëm i vendimeve të Gjykatës Kushtetuese është i tillë që iu imponon të gjithë organeve shtetërore, duke mos përjashtuar as gjykatat, fuqinë detyruese të arsyetimit të vendimit të saj. Arsyetimi që përdor Gjykata Kushtetuese në vendimet e saj ka forcën e ligjit, çka buron nga autoriteti i këtij organi për të thënë fjalën e fundit, në çështjet për të cilat të tjerët tashmë janë shprehur. Çdo qëndrim i kundërt krijon një precedent të rrezikshëm në marrëdhëniet institucionale (Shih vendimin nr.5 datë 7.2.2001 të Gjykatës Kushtetuese).

Siç ka theksuar Gjykata edhe në vendimin e sipërcituar, veçanërisht në rastet kur bëhet fjalë për të drejtat themelore të njeriut, interpretimi përfundimtar i normës kushtetuese është në kompetencë të Gjykatës Kushtetuese. Nëse kjo e fundit, me vendim, përcakton se një proces gjyqësor i ka cenuar shtetasit të drejtat themelore, duke caktuar edhe detyra për gjykatat gjatë rigjyimit të çështjes konkrete, moszbatimi i këtyre detyrave automatikisht sjell një cenim të të drejtave themelore, në rastin konkret të të drejtës për një proces të rregullt ligjor, të sanksionuar nga neni 42 i Kushtetutës dhe neni 6 i KEDNJ-së.

Nisur nga tagrat që i jep neni 124 i Kushtetutës, roli dhe funksioni i Gjykatës Kushtetuese është që nëpërmjet vendimeve të transformojë dispozitat kushtetuese nga abstrakte-metafizike, në substanciale dhe konkrete, duke i garantuar mbrojtje kushtetuese situatave juridike në të cilat ndodhen individët. Për shkak të vetë formës ekstremisht konçize që kanë dispozitat kushtetuese, nëpërmjet vendimeve, pra interpretimit që bën Gjykata, bëhet e mundur që Kushtetuta të jetë “e gjallë”, që do të thotë se Gjykata i

përshtatet evolucionit që bëjnë vlerat në vendin tonë, duke garantuar që vlera të reja, të cilat ndoshta nuk ishin në vëmendje të hartuesve të Kushtetutës, të marrin dinjitet, njohje dhe, mbi të gjitha, mbrojtje kushtetuese. Për vetë faktin se norma kushtetuese bëhet realitet gjatë interpretimit, pra gjatë procesit vendimmarrës të Gjykatës, e bën këtë të fundit pa diskutim burim të së drejtës, për më tepër e bën atë një burim parësor të saj, duke pasur parasysh se neni 4 i Kushtetutës parashikon se Kushtetuta është ligji më i lartë në Republikën e Shqipërisë.

Në këtë kuptim mund të themi se Gjykata ka dy funksione themeltare: atë shtytës-evolutiv të përshkruar më sipër, i cili shpesh është rrjedhojë e vlerës që kanë vendimet e GJEDNJ-së, dhe faktit se Gjykata mund të përdorë në mbështetje të arsyetimeve të veta qëndrimet që kanë mbajtur Gjykatat homologe europiane dhe më gjerë dhe, nga ana tjetër, funksionin mbrojtës-konservativ, duke garantuar pandryshueshmërinë e mbrojtjes kushtetuese për ato vlera që konsiderohen si kryesore nga populli i Republikës së Shqipërisë, vullnetin e të cilit interpreton Gjykata Kushtetuese. Të dyja këto funksione janë njëherazi të rëndësishme dhe të barasvlefshme.

Nëse Gjykata ka çmuar se një shtetasi të caktuar i janë cenuar të drejtat e veta kushtetuese, siç ka bërë në vendimin e saj nr.22, datë 9.3.2010, ky fakt nuk mund t'i nënshtrohet një procesi vlerësimi nga askush, aq më pak nga Gjykata e Lartë, e cila ka për detyrë të garantojë zbatimin korrekt të ligjit penal, procedural dhe material nga të gjitha gjykatat, në përputhje me Kushtetutën dhe vendimet e Gjykatës Kushtetuese.

Për sa më sipër, zgjidhja e një konflikti ndërmjet dy vendimmarrjeve të ndryshme të Gjykatës së Lartë dhe Gjykatës Kushtetuese ka vetëm një rrugë, e cila është shfuqizimi i vendimit të Gjykatës së Lartë nga Gjykata Kushtetuese. Një zgjidhje e ndryshme jo vetëm do të ishte antikushtetuese, pasi nuk do të respektohej një akt parësor, i nxjerrë pikërisht nga një burim parësor siç është Gjykata Kushtetuese, nga një organ i cili jo vetëm interpreton akte hierarkisht më të ulët se Kushtetuta, por nuk ka tagër të bëjë interpretimin përfundimtar të tyre në këndvështrimin kushtetues.

Gjykata rritet se rreziku i një situatë të tillë qëndron jo vetëm në faktin se një individ i caktuar i cenohet e drejta kushtetuese për një proces të rregullt ligjor, por edhe për faktin se preket vetë thelbi i funksionimit të shtetit të së drejtës, duke qenë se njëri prej pushteteve tejkalon pikërisht ato caqe që kushtetutbërësi i konsideron si të padhunueshme dhe në mbrojtje të të cilave ka parashikuar një organ të posaçëm siç është Gjykata Kushtetuese.

Për më tepër, nisur nga formulimi i nenit 17 të Kushtetutës, vihet në dyshim orientimi i Republikës së Shqipërisë si pjesëtare e bashkësisë së demokracive liberale europiane, të cilat pikërisht nëpërmjet një kontrate të re sociale kanë vendosur që një bashkësi të caktuar të drejtash, përfshirë të drejtën për një proces të rregullt ligjor, t'i konsiderojnë si të pacenueshme. Në rastin konkret dhunimi i të drejtës së individit për një proces të rregullt ligjor, të garantuar nga Kushtetuta, vjen pa ligj dhe, për më keq nga një organ i lartë gjyqësor, i cili, veç të tjerash, me qëndrime të kësaj natyre shton pasojat e dëmshme të një procesi tashmë të deklaruar joligjor si nga GJEDNJ-ja ashtu dhe nga kjo Gjykatë edhe me elemente të tjera, siç janë zvarritjet e paarsyeshme në zgjidhjen përfundimtare të çështjes.

Gjykata, në përputhje me nenin 45/4 të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 "Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë", me shumicë votash, vendosi gjithashtu të heqë masën e pezullimit.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131 shkronja "a" dhe nenit 134 pika 1 shkronja "f" të Kushtetutës; neneve 72 dhe 77 të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 "Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë":

VENDOSI:

- Shfuqizimin, njëzëri, të vendimit nr.1042, datë 9.7.2010 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë (Dhomë Këshillimi).
- Dërgimin e çështjes për rishqyrtim në Gjykatën e Lartë.
- Rrëzimin, me shumicë votash, të kërkesës për pushimin e vendimit nr.417, datë 20.6.2001 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, për mungesë juridiksioni.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë pro: Vladimir Kristo (kryesues i seancës), Petrit Ploçi, Xhezair Zaganjori, Vitore Tusha, Altina Xhoxhaj

Anëtarë pjesërisht kundër: Sokol Berberi, Sokol Sadushi, Admir Thanza

MENDIM PAKICE

Nuk jemi dakord me shumicën përsa i takon rrëzimit të pretendimit të kërkesit për pushimin e vendimit nr.417, datë 20.6.2001 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, për mungesë juridiksioni. Pavarësisht nga formulimi i kërkesës për pushimin e vendimit të sipërpërmendur, thelbi i saj nuk lidhet me marrjen përsipër nga Gjykata Kushtetuese të attributeve të gjykatave të zakonshme për shpalljen e pafajësisë, por me detyrimin e saj për t'i dhënë përgjigje pretendimit kryesor të kërkesit për cenimin që i ka bërë ky vendim i Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë parimit të sigurisë juridike.

Pakica vlerëson se *Vendimi Xheraj kundër Shqipërisë* i Gjykatës Europiane të Drejtave të Njeriut (GJEDNJ) përbën një shkak të ri për këtë gjykim kushtetues. Kujtojmë se në këtë çështje GJEDNJ-ja, për cenimin e nenit 6 të Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut (KEDNJ), ndër të tjera shprehet se rrethana të posaçme të çështjes mund të dëshmojnë se mënyra aktuale, në të cilën përdoret një rishikim, dëmton thelbin e një procesi të drejtë gjyqësor [para.53]. Megjithatë, më tej GJEDNJ-ja vlerëson se çështja që ngrihet është nëse, mbi bazën e fakteve të çështjes dhe shqyrtimit të proceseve të rishikimit të vendimit, autoritetet realizojnë në nivelin më maksimal të mundshëm një baraspeshë ndërmjet interesave të ankuesit dhe nevojës për të siguruar efektivitetin e sistemit të drejtësisë penale, duke respektuar në këtë mënyrë nenin 6 [para.55]; se gabimet e autoriteteve shtetërore duhet t'i shërbejnë të pandehurit [para.58]; dhe se lejimi i kërkesës së prokurorit nuk vendos një baraspeshë ndërmjet interesit të ankuesit dhe nevojës për të siguruar efektivitetin e sistemit të drejtësisë penale [para.59].

Vendimi Xheraj kundër Shqipërisë i GJEDNJ-së vlerësohet si shkak i ri kushtetues në dritën që Kushtetuta i jep të drejtës ndërkombëtare në përgjithësi si dhe KEDNJ-së e vendimeve të GJEDNJ-së, në veçanti. Në bazë të nenit 32 të KEDNJ-së, GJEDNJ-ja ka juridiksion të shqyrtojë të gjitha çështjet për interpretimin dhe zbatimin e KEDNJ-së. Ky nen i lexuar bashkërisht me nenin 46 të KEDNJ-së, parashikon detyrimin e shteteve palë në KEDNJ për të zbatuar të gjitha vendimet detyruese të GJEDNJ-së.

Gjykata Kushtetuese (Gjykata) ka pranuar më parë se Kushtetuta në nenet e saj 5, 116 dhe 122 parashikon se Republika e Shqipërisë zbaton të drejtën ndërkombëtare të detyrueshme për të, duke i radhitur marrëveshjet ndërkombëtare të ratifikuara, të cilat përbëjnë pjesë të sistemit të brendshëm juridik, në hierarkinë e akteve normative që kanë fuqi përpara ligjeve. KEDNJ-ja është një nga këto marrëveshje ndërkombëtare, të cilën Shqipëria e ka nënshkruar dhe ratifikuar (*shih vendimin nr. 65/1999 të Gjykatës Kushtetuese*).

Gjykata ka theksuar se Konventa e Vjenës për të Drejtën e Traktateve, e 23 majit 1969, përcakton dy kriter kryesore në sferën e zbatimit të traktateve ndërkombëtare: parimin e *pacta sunt servanda* (neni 26), sipas të cilit çdo traktat në fuqi është detyrues për palët dhe duhet të zbatohet prej tyre në mirëbesim dhe parimin se një palë nuk mund të përdorë dispozitat e së drejtës së brendshme si justifikim për pamundësinë e saj për të zbatuar një traktat (neni 27) (*Vendimi nr.15/2010 i Gjykatës Kushtetuese, paragrafi 44*).

Neni 122 i Kushtetutës parashikon se çdo marrëveshje ndërkombëtare e ratifikuar përbën pjesë të sistemit të brendshëm juridik pasi botohet në Fletoren Zyrtare. Ajo zbatohet në mënyrë të drejtpërdrejtë, përveç rasteve kur nuk është e vetëzbatueshme dhe zbatimi i saj kërkon nxjerrjen e një ligji. Një marrëveshje ndërkombëtare e ratifikuar me ligj ka epërsi mbi ligjet e vendit që nuk pajtohen me të. KEDNJ-ja, përveçse është një marrëveshje ndërkombëtare e ratifikuar, drejtpërdrejt e zbatueshme ose me efekt të drejtpërdrejtë, ka edhe një status të veçantë në bazë të nenit 17/2 të Kushtetutës, i cili përcakton se kufizimet e të drejtave dhe lirive themelore nuk mund të cenojnë thelbin e lirive dhe të të drejtave dhe në asnjë rast nuk mund të tejkalojnë kufizimet e parashikuara në KEDNJ. Pra, Kushtetuta i jep katalogut të të drejtave, të parashikuara në KEDNJ, statusin e standardit minimal ose të emëruesit më të vogël të

përbashkët, për sa i takon kufizimeve të të drejtave dhe lirive të shprehura në Kushtetutë. Kjo është arsyeja që edhe Gjykata, në mënyrë të vazhdueshme në jurisprudencën e saj u referohet vendimeve të GJEDNJ-së, duke pranuar efektin e drejtpërdrejtë të këtyre vendimeve në interpretim të standardeve kushtetuese për të drejtat e njeriut, veçanërisht në kuptim të standardit të procesit të rregullt ligjor, parashikuar në nenin 42 të Kushtetutës.

Pakica çmon se vendimet e GJEDNJ-së kanë vlerën e tyre në dy aspekte që lidhen me natyrën detyruese dhe me mënyrën e zbatimit të tyre në sistemin e brendshëm. Fuqia detyruese e këtyre vendimeve përcaktohet drejtpërdrejt nga KEDNJ-ja. Në çështjen *Verein Gegen Tierfabriken Schweiz* (VgT) v. Zvicrës (n3. 2) të datës 30.6.2009 GJEDNJ-ja sqaron parimet që rregullojnë zbatimin e vendimeve të saj, duke i vënë theksin zbatimit efektiv të këtyre vendimeve. GJEDNJ-ja shprehet se, sipas kërkesave të nenit 46 të KEDNJ-së, një shtet palë, për të cilin GJEDNJ-ja është shprehur se ka shkelur KEDNJ-në ose protokollet e saj, ka detyrimin që të veprojë në përputhje me vendimin e GJEDNJ-së në çdo çështje ku është palë. Me fjalë të tjera, një dështim tërësor ose i pjesshëm i ekzekutimit të vendimit të GJEDNJ-së lind përgjegjësinë ndërkombëtare të shtetit. Shteti në fjalë ka detyrimin jo vetëm të shlyejë dëmin material ndaj personave të interesuar, por edhe të marrë masa individuale dhe/ose, nëse është e përshtatshme, masa të përgjithshme në rendin e vet ligjor, që t'i japë fund shkeljes së gjetur nga gjykata dhe rregullimit të pasojave të shkeljes, me qëllimin që kërkuksi të rikthehet, për aq sa është e mundur, në gjendjen që ishte para se të bëhej shkelja (Vendimi i GJEDNJ-së *Scozzari dhe Giunta v. Italisë* [GC], nos. 39221/98 dhe 41963/98, § 249, ECHR 2000-VIII, dhe *Assanidze v. Gjeorgjisë* [GC], no. 71503/01, § 198, ECHR 2004-II). GJEDNJ-ja pranon se, nën vëzhgimin e Komitetit të Ministrave, shteti i paditur në parim mund t'i zgjedhë vetë mjetet për të përmbushur detyrimet sipas nenit 46/1 të KEDNJ-së, me kusht që mjetet të jenë në përputhje me konkluzionet e vendimit të GJEDNJ-së (Vendimet e GJEDNJ-së *Scozzari dhe Giunta*, § 249, dhe *Lyons dhe të tjerët*). Megjithatë, në disa raste të veçanta GJEDNJ-ja e ka gjetur të dobishme që t'i tregojë shtetit të paditur llojin e masave që mund të merren për t'i dhënë fund shkeljes (*Öcalan v. Turqisë*, no. 46221/99, § 210 *in fine*, ECHR 2005-IV; dhe *Popov v. Rusisë*, no. 26853/04, § 263, 13 korrik 2006). Në disa raste, natyra e shkeljes nuk lë asnjë rrugëdalje për masat që duhet të merren (*Assanidze*, më lart, § 202). Megjithatë, kur një individ është dënuar sipas procedurave të cilat kanë sjellë cenim të kërkesave të nenit 6 të KEDNJ-së, GJEDNJ-ja mund të tregojë që rigjykimi ose rihapja e çështjes, nëse kërkohet, përfaqëson në parim një mënyrë të përshtatshme për rregullimin e shkeljes (*Gençel v. Turqisë*, no. 53431/99, § 27, 23 tetor 2003; *Öcalan*, § 210; dhe *Claes dhe të tjerët v. Belgjikës*, nos. 46825/99, 47132/99, 47502/99, 49010/99, 49104/99, 49195/99 dhe 49716/99, § 53, 2 qershor 2005). Kjo është në përputhje me udhëzimet e Komitetit të Ministrave, i cili në Rekomandimin R (2000) 2 i ka bërë thirrje shteteve palë të KEDNJ-së që të përfshijnë mekanizma në nivel vendor për rishqyrtimin ose rihapjen e çështjes, me kusht që kjo masë të përfaqësojë “mjetin më të efektshëm, në mos të vetmin për arritjen e *restitutio in integrum*”.

Pakica vlerëson se në rastin e paraqitur nga kërkuksi Xheraj para Gjykatës Kushtetuese, pretendimi bazë ka të bëjë me cenimin e të drejtës për një proces të rregullt ligjor (neni 6/1 i KEDNJ është drejtpërdrejtë i zbatueshëm), cenim i cili vjen si pasojë e moszbatimit të vendimit të GJEDNJ-së në favor të kërkuksit. Çështja e kërkuksit duhet të vlerësohet në zbatim të detyrimeve që rrjedhin nga Kushtetuta në bazë të neneve 5, 17/2, 122 dhe qëndrimit që ka mbajtur Gjykata se një mungesë ligjore nuk e shlyen shtetin nga detyrimi ndërkombëtar për të zbatuar një vendim gjyqësor. Në përputhje me këtë interpretim të përgjegjësisë ndërkombëtare të shtetit, të parimit *pacta sunt servanda*, epërsisë së normës ndërkombëtare ndaj legjislacionit të brendshëm dhe efektit të drejtpërdrejtë të KEDNJ-së, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë nuk mund të citojë një normë të Kodit të Procedurës Penale (mungesën e shkaqeve sipas nenit 450), si arsye për të mos zbatuar vendimin e GJEDNJ-së, i cili është i detyrueshëm për zbatim për Shqipërinë. Pra, dispozitat e së drejtës së brendshme nuk mund të përdoren si justifikim për të mos përmbushur një detyrim ndërkombëtar që, në rastin konkret, lidhet me detyrimin e shtetit shqiptar për të mbrojtur të drejtën kushtetuese të kërkuksit, për një proces të rregullt ligjor për shkak të shkeljes së parimit të sigurisë juridike. Ky detyrim i shprehur në vendimin e GJEDNJ-së ka epërsi ndaj vendimit të Gjykatës së Lartë, i cili është në kundërshtim me të.

Pakica është e mendimit se rigjykimi, sipas dispozitave të Kodit të Procedurës Penale, nuk është një mjet i efektshëm, për të garantuar ashtu siç kërkon GJEDNJ-ja, *restitutio in integrum* për kërkuksin, për aq kohë sa vetë Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, në bazë të rregullave procedurale, e kthen çështjen për rigjykim në gjykatën e shkallës së parë. Çështja objekt shqyrtimi ka veçoritë e veta. GJEDNJ-ja ka gjetur që vendimi i Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë nr.417, datë 20.6.2001 ka cenuar parimin e

sigurisë juridike, duke pranuar kërkesën e prokurorit për rivendosje në afat. Pra, është e qartë se ky proces penal ndaj kërkuesit nuk mund të konsiderohet se është në përputhje me KEDNJ-në. Pakica vlerëson se pasojat e këtij procesi të parregullt do të ndreqeshin duke realizuar *restitutio in integrum* (përfshi dëmshpërblimit) vetëm pas shfuqizimit të vendimit nr.417, datë 20.6.2001 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë dhe shfuqizimit të vendimit të po kësaj Gjykate të vitit 2010.

Në bazë të nenit 132 të Kushtetutës, Gjykata ka të drejtën e shfuqizimit të akteve që shqyrton, ndërsa ligji nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese”, në nenin 77 të tij parashikon që Gjykata shfuqizon aktet dhe ia dërgon për shqyrtim gjykatës përkatëse. Për rastin në shqyrtim, në interpretim të Kushtetutës, të KEDNJ-së, të jurisprudencës së GJEDNJ-së dhe në zbatim të parimit të zbatimit të efektshëm të vendimeve të GJEDNJ-së, në respektim të *restitutio in integrum*, Gjykata duhet të pranonte në tërësi kërkesën e paraqitur nga Xheraj dhe të shfuqizonte të dy vendimet e Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë.

Dërgimi i çështjes për rishqyrtim në Kolegjin Penal të Gjykatës së Lartë, për të vlerësuar pranimin ose jo të kërkesës për rishikim, jo vetëm që zvarrit një proces të evidentuar tashmë nga GJEDNJ-ja si një proces i parregullt ligjor, por nga ana tjetër nuk e identifikon Gjykatën Kushtetuese si një mjet efektiv për individin.

Anëtarë: Admir Thanza, Sokol Berberi, Sokol Sadushi.

Abonimet vjetore për Fletoren Zyrtare mund të bëhen pranë Postës Shqiptare ose pranë Qendrës së Publikimeve Zyrtare, në adresën: Bulevardi “Gjergj Fishta”, mbrapa ish-ekspozitës “Shqipëria Sot”, tel: 04 24 27 007.
Çmimi i abonimit pranë Postës Shqiptare, për Fletoret Zyrtare 2011, është 16 000 lekë.
Çmimi i abonimit në QPZ është 14 000 lekë pa detyrimin e shpërndarjes në adresa.

BOTIMET E QENDRËS SË PUBLIKIMEVE ZYRTARE

KODI CIVIL	360 lekë
KODI I FAMILJES	310 lekë
KODI I PROCEDURAVE ADMINISTRATIVE	90 lekë
KODI PENAL USHTARAK	55 lekë
KODI I PUNËS	140 lekë
KANONI I ZHURISË	40 lekë
PËRMBLEDHJE E VENDIMEVE TË GJYKATËS EUROPIANE	328 lekë
PËR TË DREJTAT E NJERIUT KUNDËR SHQIPËRISË	
PËRMBLEDHJE PËR KTHIMIN DHE KOMPENSIMIN E PRONAVE	140 lekë
PËRMBLEDHJE VENDIMESH UNIFIKUESE TË GJYKATËS SË LARTË	512 lekë

Hyri në shtyp më 14.6.2011
Doli nga shtypi më 15.6.2011

Tirazhi: 1700 copë	Formati: 61x86/8
---------------------------	-------------------------

Shtypshkronja e Qendrës së Publikimeve Zyrtare
Tiranë, 2011

Çmimi 28 lekë